

II

(Muut kuin lainsäätämismenettelyssä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2017/1430,

annettu 18 päivänä toukokuuta 2017,

Euroopan unionin tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 täydentämisestä ja komission asetusten (EY) N:o 2868/95 ja (EY) N:o 216/96 kumoamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan unionin tavaramerkistä 26 päivänä helmikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾, ja erityisesti sen 42 a artiklan, 43 artiklan 3 kohdan, 57 a artiklan, 65 a artiklan, 77 artiklan 4 kohdan, 78 artiklan 6 kohdan, 79 artiklan 5 kohdan, 79 b artiklan 2 kohdan, 79 c artiklan 5 kohdan, 80 artiklan 3 kohdan, 82 a artiklan 3 kohdan, 93 a artiklan, 136 b artiklan, 154 a artiklan 3 kohdan ja 156 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 40/94⁽²⁾, joka on kodifioitu asetuksiksi (EY) N:o 207/2009, perustettiin unionille oma järjestelmä tavaramerkkien suojaamiseksi; tavaramerkkisuojan voi saada unionin tasolla Euroopan unionin teollisoikeuksien virastolle, jäljempänä 'virasto', osoitetun hakemuksen perusteella.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 207/2009 muuttamisesta annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2015/2424⁽³⁾ yhdenmukaistetaan sillä komissiolle siirretty valta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan kanssa. Yhdenmukaistamisesta seuraavan uuden oikeudellisen kehyksen noudattamiseksi olisi hyväksyttävä tietyt säännöt täytäntöönpano- ja delegoidulla säädöksillä. Uusia sääntöjä olisi sovellettava nykyisten komission asetuksissa (EY) N:o 2868/95⁽⁴⁾ ja (EY) N:o 216/96⁽⁵⁾ vahvistettujen sääntöjen sijasta, ja niillä olisi pyrittävä asetuksen (EY) N:o 207/2009 täytäntöönpanoon. Sen vuoksi asetukset (EY) N:o 2868/95 ja (EY) N:o 216/96 olisi kumottava.
- (3) Väitteitä koskevilla menettelysäännöillä olisi varmistettava tehokas, vaikuttava ja nopea tutkinta ja EU-tavaramerkkihakemusten rekisteröinti virastossa menettelyllä, joka on avoin, perusteellinen, tasapuolinen ja oikeudenmukainen. Oikeusvarmuuden ja selkeyden lisäämiseksi väitteitä koskeissa menettelysäännöissä olisi otettava huomioon asetuksessa (EY) N:o 207/2009 vahvistetut laajennetut hylkäämisen suhteelliset perusteet, eritoten tutkittavaksi ottamisen edellytysten ja erityisesti siltä osin kuin on kyse toteennäytöstä väitemenettelyssä, ja niitä olisi mukautettava vastaamaan paremmin Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä ja niissä tulisi kodifoida viraston käytäntöä.

⁽¹⁾ EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 40/94, annettu 20 päivänä joulukuuta 1993, yhteisön tavaramerkistä (EYVL L 11, 14.1.1994, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2424, annettu 16 päivänä joulukuuta 2015, yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 ja yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 muuttamisesta sekä maksuista sisämarkkinoilla toimivalle yhdenmukaistamisvirastolle (tavaramerkit ja mallit) annetun komission asetuksen (EY) N:o 2869/95 kumoamisesta (EUVL L 341, 24.12.2015, s. 21).

⁽⁴⁾ Komission asetus (EY) N:o 2868/95, annettu 13 päivänä joulukuuta 1995, yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta (EYVL L 303, 15.12.1995, s. 1).

⁽⁵⁾ Komission asetus (EY) N:o 216/96, annettu 5 päivänä helmikuuta 1996, sisämarkkinoilla toimivan yhdenmukaistamisviraston (tavaramerkit ja mallit) valituslautakuntien menettelysäännöistä (EYVL L 28, 6.2.1996, s. 11).

- (4) Jotta mahdollistetaan joustavampi, johdonmukaisempi ja uudenaikaisempi unionin tavaramerkkijärjestelmä ja taataan samalla oikeusvarmuus, on aiheellista vähentää *inter partes* -menettelyn osapuolten hallinnollisia rasitteita keventämällä vaatimuksia aikaisempien oikeuksien toteennäyttämistä tapauksissa, joissa asiaa koskevien todisteiden sisältö on saatavilla verkossa viraston tunnustamasta lähteestä, sekä vaatimusta todisteiden toimittamisesta menettelykielillä.
- (5) Selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi on tärkeä täsmentää EU-tavaramerkkihakemuksen muuttamista koskevat vaatimukset selkeällä ja kattavalla tavalla.
- (6) EU-tavaramerkin menettämistä ja mitättömyyttä koskevilla menettelysäännöillä olisi varmistettava, että EU-tavaramerkki voidaan menettää tai julistaa mitättömäksi tehokkaasti ja vaikuttavasti avoimessa, perusteellisessa, oikeudenmukaisessa ja tasapuolisessa menettelyssä. Selkeyden, johdonmukaisuuden, tehokkuuden ja oikeusvarmuuden vuoksi EU-tavaramerkin menettämistä ja mitättömyyttä koskevat menettelysäännöt olisi yhdenmukaistettava väitemenettelyyn sovellettavien menettelysääntöjen kanssa, ja olisi säilytettävä ainoastaan eroavuudet, jotka ovat tarpeen menettämisen ja mitättömyysmenettelyjen erityisluonteen takia. Lisäksi valtuutuksettoman asiamiehen nimiin rekisteröidyn EU-tavaramerkin siirtoa koskevien pyyntöjen menettelyjen tulisi noudattaa samaa menettelyjärjestystä kuin mitättömyysmenettelyssä, koska kyseessä on käytännössä vaihtoehto tavaramerkin mitätöimiselle.
- (7) Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön⁽¹⁾ mukaan, jollei toisin säädetä, virasto voi käyttää harkintavaltaa tutkiessaan todisteita, jotka on toimitettu myöhässä ja joiden tarkoituksena on näyttää toteen väite tai todistaa aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö väite- tai mitättömyysmenettelyn yhteydessä. Oikeusvarmuuden varmistamiseksi tällaisen harkintavallan rajojen tulisi tarkoin heijastua EU-tavaramerkkien väitemenettelyä tai mitättömyysmenettelyä koskevista menettelysäännöistä.
- (8) Jotta viraston ensimmäisenä elimenä tekemille päätöksille voidaan tehdä vaikuttava, tehokas ja osapuolten määrittämän valituksen soveltamisalan puitteissa perusteellinen tarkistus avoimessa, perusteellisessa, oikeudenmukaisessa ja puolueettomassa valitusmenettelyssä, joka soveltuu immateriaalioikeuden erityispiirteisiin ja jossa otetaan huomioon asetuksessa (EY) N:o 207/2009 vahvistetut periaatteet, on aiheellista lisätä oikeusvarmuutta ja ennakoitavuutta selventämällä ja täsmentämällä menettelysääntöjä sekä osapuolten menettelyllisiä takeita, erityisesti silloin, kun vastaaja käyttää oikeuttaan tehdä vastavalitus.
- (9) Jotta voidaan varmistaa tehokas ja toimiva valituslautakuntien organisointi, valituslautakuntien puheenjohtajan sekä kunkin valituslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten olisi heille asetuksella (EY) N:o 207/2009 ja tällä asetuksella annettuja tehtäviään suorittaessaan varmistettava valitusta koskevien, valituslautakuntien itsenäisesti tekemien päätösten korkea laatu ja johdonmukaisuus sekä valitusmenettelyn tehokkuus.
- (10) Valituslautakuntien puheenjohtajan sekä kunkin valituslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten asetuksen (EY) N:o 207/2009 136 artiklassa säädetyn riippumattomuuden takaamiseksi hallintoneuvoston olisi otettava mainittu artikla huomioon hyväksyessään asianmukaisia täytäntöönpanosääntöjä, jotta henkilöstösäännöt ja muuhun henkilöstöön henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti sovellettavat palvelussuhteen ehdot voidaan panna täytäntöön.
- (11) Valitusmenettelyn avoimuuden ja ennustettavuuden lisäämiseksi tällä hetkellä asetuksissa (EY) N:o 2868/95 ja (EY) N:o 216/96 määritetyt valituslautakuntien menettelysäännöt olisi vahvistettava yhdessä tekstissä ja kytkettävä asianmukaisesti viraston niiden elinten menettelysääntöihin, joiden päätöksistä valitetaan.
- (12) Selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi on tarpeen kodifioida ja selkeyttää suullista menettelyä koskevia tiettyjä menettelysääntöjä, erityisesti tällaisen menettelyn kieltä koskevia. Lisäksi on aiheellista lisätä tehokkuutta ja joustavuutta ottamalla käyttöön mahdollisuus osallistua suulliseen menettelyyn teknisillä keinoilla ja korvata suullisen menettelyn pöytäkirja menettelyn tallentamisella.

⁽¹⁾ Tuomio 13. maaliskuuta 2007, asia C-29/05P, OHIM v. Kaul GmbH (ARCOL/CAPOL), Kok., s. I-2213, ECLI:EU:C:2007:162, 42–44 kohta; tuomio 18. heinäkuuta 2013, asia C-621/11P, New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG v. OHIM, (FISHBONE / FISHBONE BEACHWEAR), ECLI:EU:C:2013:484, 28–30 kohta; tuomio 26. syyskuuta 2013, asia C-610/11P, Centrotherm Systemtechnik GmbH v. OHIM, (CENTROTHERM), ECLI:EU:C:2013:593, 85–90 ja 110–113 kohta; tuomio 3. lokakuuta 2013, asia C-120/12P, Bernhard Rintisch v. OHIM, (PROTI SNACK / PROTI), ECLI:EU:C:2013:638, 32 ja 38–39 kohta; tuomio 3. lokakuuta 2013, asia C-121/12P, Bernhard Rintisch v. OHIM, (PROTIVITAL / PROTI), ECLI:EU:C:2013:639, 33 ja 39–40 kohta; tuomio 3. lokakuuta 2013, asia C-122/12P, Bernhard Rintisch v. OHIM, (PROTI ACTIVE / PROTI), ECLI:EU:C:2013:628, 33 ja 39–40 kohta; tuomio 21. heinäkuuta 2016, asia C-597/14P, EUIPO v. Xavier Grau Ferrer, 26–27 kohta.

- (13) Menettelyjen yksinkertaistamiseksi edelleen ja niiden johdonmukaisuuden lisäämiseksi on aiheellista määrittää virastolle kaikissa menettelyissä toimitettavien todisteiden rakenne ja muoto sekä seuraukset siitä, ettei todisteita toimiteta kyseisen rakenteen ja muodon mukaisesti.
- (14) Jotta unionin tavaramerkkijärjestelmä voidaan nykyaikaistaa mukauttamalla se internet-aikakauteen, on lisäksi aiheellista vahvistaa ilmaisun ”sähköisesti” määritelmä tiedoksiantojen yhteydessä sekä ne tiedoksiantojen muodot, jotka eivät ole vanhentuneita.
- (15) Tehokkuuden, avoimuuden ja käyttäjäystävällisyyden vuoksi viraston olisi asetettava viraston menettelyissä käytävää viestintää varten saataville kaikilla viraston virallisilla kielillä vakiolomakkeet, jotka voi täyttää verkossa.
- (16) Paremman selvyyden, yhdenmukaisuuden ja tehokkuuden vuoksi olisi otettava käyttöön väite-, menettämismittäytömyys- ja valitusmenettelyn väliaikaista keskeyttämistä koskeva säännös, jossa vahvistetaan myös molempien osapuolten pyytämän keskeytyksen enimmäiskesto.
- (17) EU:n tavaramerkkijärjestelmän sujuva, vaikuttava ja tehokas toiminta on varmistettava määräaikojen laskemista ja kestoja koskevilla säännöillä, päätöksen tai rekisterimerkinnän kumoamista koskevilla menettelyillä, menettelyn jatkamista koskevilla yksityiskohtaisilla järjestelyillä ja yksityiskohtaisilla tiedoilla edustuksesta virastossa.
- (18) On tarpeen taata vaikuttava ja tehokas kansainvälisten tavaramerkkien rekisteröinti tavalla, joka on täysin sopusoinnussa tavaramerkkien kansainvälistä rekisteröintiä koskevan, Madridin sopimukseen liittyvän pöytäkirjan sääntöjen kanssa.
- (19) Tässä asetuksessa vahvistetut säännöt täydentävät asetuksen (EY) N:o 207/2009 säännöksiä, joita on muutettu asetuksella (EU) 2015/2424, ja niiden voimaantulopäivä on 1 päivä lokakuuta 2017. Sen vuoksi kyseisten sääntöjen soveltamista on lykättävä samaan päivään.
- (20) Asetusten (EY) N:o 2868/95 ja (EY) N:o 216/96 kumoamisesta huolimatta on tarpeen jatkaa kyseisten asetusten erityissäännösten soveltamista tiettyihin menettelyihin, jotka on aloitettu ennen edellä mainittua päivämäärää, menettelyjen päätökseen saamiseen asti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt seuraavista:

- a) EU-tavaramerkin rekisteröintiä vastaan tehtävän väitteen esittämistä ja tutkimista koskevan menettelyn yksityiskohdat Euroopan unionin teollisoikeuksien virastossa, jäljempänä ’virasto’;
- b) EU-tavaramerkkihakemuksen muuttamista koskevan menettelyn yksityiskohdat;
- c) EU-tavaramerkin menettämistä ja mitättömyyttä sekä valtuutuksettoman asiamiehen nimiin rekisteröidyn EU:n tavaramerkin siirtoa koskevat yksityiskohdat;
- d) valituksen muodollinen sisältö sekä valituksen tekemistä ja tutkimista koskeva menettely, valituslautakunnan tekemien päätösten muodollinen sisältö ja muoto sekä valitusmaksun palauttamista koskevat yksityiskohdat, valituslautakuntien organisaatiota koskevat yksityiskohdat sekä edellytykset, joilla valituksia koskevat päätökset tehdään yhden jäsenen kokoonpanossa;
- e) suullista menettelyä ja todisteiden vastaanottamista koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt;
- f) viraston tiedoksiantoja koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt ja viraston kanssa käytävän viestinnän välineitä koskevat säännöt;

- g) määraaikojen laskemista ja kestoa koskevat yksityiskohdat;
- h) päätöksen tai EU-tavaramerkkirekisteriin tehdyn merkinnän kumoamista koskeva menettely;
- i) menettelyn jatkamista virastossa koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt;
- j) edellytykset ja menettely yhteisen edustajan nimeämiseksi, edellytykset, joilla työntekijät ja ammattimaiset edustajat ilmoittavat valtuutuksesta, sekä valtuutuksen sisältö ja olosuhteet, joissa henkilö voidaan poistaa ammattimaisten edustajien luettelosta;
- k) yhteisömerkkiin, tarkastusmerkkiin tai takuumerkkiin liittyvään perushakemukseen tai perusrekisteröintiin perustuvia kansainvälisiä rekisteröintejä koskevan menettelyn yksityiskohdat sekä kansainvälistä rekisteröintiä vastaan tehtävän väitteen esittämistä ja tutkimista koskeva menettely.

II OSASTO

VÄITEMENETTELY JA KÄYTÖN TODISTAMINEN

2 artikla

Väiteilmoitus

1. Väiteilmoitus voidaan esittää yhden tai useamman asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklassa tarkoitetun aikaisemman tavaramerkin tai muun oikeuden perusteella edellyttäen, että ilmoituksen tekevillä haltijoilla tai valtuutetuilla henkilöillä on asetuksen (EY) N:o 207/2009 41 artiklan nojalla siihen oikeus kaikkien aikaisempien tavaramerkkien tai oikeuksien osalta. Jos aikaisemmalla tavaramerkillä on useampi kuin yksi haltija (yhteisomistus) tai aikaisempaa oikeutta voi käyttää useampi kuin yksi henkilö, asetuksen (EY) N:o 207/2009 41 artiklan nojalla tehtävä väitteen voi esittää kuka tahansa haltijoista tai valtuutetuista henkilöistä tai he kaikki.
2. Väiteilmoituksessa on oltava
 - a) sen hakemuksen hakemusnumero, jota vastaan väite esitetään, ja EU-tavaramerkin hakijan nimi;
 - b) aikaisemman tavaramerkin tai oikeuden, johon väite perustuu, selkeä yksilöinti seuraavasti:
 - i) jos väite perustuu asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuun aikaisempaan tavaramerkkiin, aikaisemman tavaramerkin hakemusnumero tai rekisterinumero sekä maininta siitä, onko aikaisempi merkki rekisteröity, tai hakemus asianomaisen tavaramerkin rekisteröimiseksi sekä jäsenvaltiot, tarvittaessa myös Benelux-maat, joissa tai joita varten aikaisempi tavaramerkki on suojattu, tai tarvittaessa maininta siitä, että kyseessä on EU-tavaramerkki;
 - ii) jos väite perustuu asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun tavaramerkkiin, joka on yleisesti tunnettu, jäsenvaltiot, joissa tavaramerkki on yleisesti tunnettu, ja tavaramerkin kuvaus;
 - iii) jos väite perustuu asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun haltijan suostumuksen puuttumiseen, alue, jolla aikaisempi tavaramerkki on suojattu, tavaramerkin kuvaus ja tarvittaessa maininta siitä, onko aikaisempi tavaramerkki hakemus vai rekisteröinti, jolloin ilmoitetaan hakemus- tai rekisterinumero;
 - iv) jos väite perustuu asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun aikaisempaan tavaramerkkiin tai muuhun merkkiin, sen tyyppi tai luonne, aikaisemman tavaramerkin tai merkin kuvaus ja maininta siitä, onko aikaisempi tavaramerkki tai merkki voimassa koko unionin alueella vai yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, ja jos näin on, ne jäsenvaltiot, joissa se on voimassa;
 - v) jos väite perustuu asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 4 a kohdassa tarkoitettuun aikaisempaan alkuperänimitykseen tai maantieteelliseen merkintään, sen luonne, aikaisemman alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän kuvaus ja maininta siitä, onko se suojattu koko unionin alueella vai yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, ja jos näin on, ne jäsenvaltiot, joissa se on suojattu;

- c) väitteen perusteet antamalla lausuma siitä, että asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1, 3, 4, 4 a tai 5 kohdan edellytykset täyttyvät kunkin aikaisemman tavaramerkin tai oikeuden osalta, joihin väitteentekijä vetoaa;
 - d) jos kyseessä on aikaisempi tavaramerkkihakemus tai -rekisteröinti, hakemispäivä ja, jos tiedossa, aikaisemman tavaramerkin rekisteröintipäivä ja etuoikeuspäivä;
 - e) jos kyseessä ovat asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 4 a kohtaan perustuvat aikaisemmat oikeudet, rekisteröinnin hakemispäivä, tai, jos kyseistä päivämäärää ei ole saatavilla, päivä, josta alkaen suoja on myönnetty;
 - f) jos kyseessä on aikaisempi tavaramerkkihakemus tai -rekisteröinti, aikaisemman tavaramerkin kuvaus sellaisena kuin se on rekisteröity tai haettu; jos aikaisempi tavaramerkki on värillinen, kuvauksen on oltava värillinen;
 - g) maininta tavaroista tai palveluista, joihin kukin väiteperuste perustuu;
 - h) väitteentekijän osalta:
 - i) väitteentekijän tunnistetiedot komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti;
 - ii) jos väitteentekijä on nimennyt edustajan tai jos edustus on pakollista asetuksen (EY) N:o 207/2009 92 artiklan 2 kohdan nojalla, edustajan nimi ja toimipaikka täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti;
 - iii) jos väitteen esittää käyttöluvan haltija tai henkilö, joka on oikeutettu asiaa koskevan unionin tai kansallisen lainsäädännön mukaan käyttämään aikaisempaa oikeutta, todisteet tästä sekä maininnat valtuutuksesta tai oikeudesta esittää väite;
 - i) tavarat tai palvelut, joihin väite kohdistuu; tällaisen maininnan puuttuessa väitteen katsotaan kohdistuvan väitteen kohteena olevan EU-tavaramerkkihakemuksen kaikkiin tavaroihin tai palveluihin.
3. Jos väite perustuu useampaan kuin yhteen aikaisempaan tavaramerkkiin tai aikaisempaan oikeuteen, kuhunkin näistä tavaramerkeistä, merkeistä, alkuperänimityksistä tai maantieteellisistä merkinnöistä sovelletaan 2 kohtaa.
4. Väiteilmoitus voi sisältää myös perustellun lausuman perusteista, tosiseikoista ja argumenteista, joihin väite perustuu, sekä väitettä tukevat todisteet.

3 artikla

Väitemenettelyssä käytettävät kielet

Väitteentekijä tai hakija voi ilmoittaa virastolle ennen sitä päivää, jona väitemenettelyn kontradiktorisen osan on määrä 6 artiklan 1 kohdan mukaan alkaa, että hakija ja väitteentekijä ovat asetuksen (EY) N:o 207/2009 119 artiklan 7 kohdan nojalla sopineet käyttävänsä väitemenettelyssä jotain muuta kieltä. Jos väiteilmoitusta ei ole jätetty tällä kielellä, hakija voi pyytää, että väitteentekijä jättää käännöksen kyseiselle kielelle. Viraston on saatava pyyntö viimeistään sinä päivänä, jona väitemenettelyn kontradiktorisen osan on määrä alkaa. Virasto täsmentää määräajan, jossa väitteentekijän on jätettävä käännös. Jos käännöstä ei jätetä tai se jätetään myöhässä, asetuksen (EY) N:o 207/2009 119 artiklan mukaisesti määritettyä menettelykieltä, jäljempänä 'menettelykieli', ei muuteta.

4 artikla

Väitemenettelyn osapuolille annettavat tiedot

Tiedottaakseen esitetystä väitteestä virasto lähettää toiselle osapuolelle väiteilmoituksen, kaikki väitteentekijän jättämät asiakirjat sekä kaikki tiedonannot, jotka virasto on osoittanut toiselle osapuolelta ennen sen toteamista, otetaanko väite tutkittavaksi.

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1431, annettu 18 päivänä toukokuuta 2017, Euroopan unionin tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 eräiden säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (ks. tämän virallisen lehden s. 39).

5 artikla

Väitteen ottaminen tutkittavaksi

1. Jos väitemaksua ei ole suoritettu asetuksen (EY) N:o 207/2009 41 artiklan 1 kohdassa vahvistetun väiteajan kuluessa, väitettä ei katsota jätetyksi. Jos väitemaksu on suoritettu väiteajan päättymisen jälkeen, maksu palautetaan väitteentekijälle.
2. Jos väiteilmoitus on jätetty väiteajan päättymisen jälkeen, virasto ei ota väitettä tutkittavaksi.
3. Jos väiteilmoitus on jätetty kielellä, joka ei ole viraston kieli, kuten asetuksen (EY) N:o 207/2009 119 artiklan 5 kohdassa edellytetään, tai väite ei ole tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdan a, b tai c alakohdan mukainen, eikä näitä puutteita korjata ennen väiteajan päättymistä, virasto ei ota väitettä tutkittavaksi.
4. Jos väitteentekijä ei toimita käännöstä, kuten asetuksen (EY) N:o 207/2009 119 artiklan 6 kohdassa edellytetään, väitettä ei oteta tutkittavaksi. Jos väitteentekijä toimittaa epätäydellisen käännöksen, kääntämättä jätettyä väiteilmoituksen osaa ei oteta huomioon väitteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä tarkasteltaessa.
5. Jos väiteilmoitus ei ole 2 artiklan 2 kohdan d–h alakohdan säännösten mukainen, virasto ilmoittaa asiasta väitteentekijälle ja kehottaa tätä korjaamaan todetut puutteet kahden kuukauden kuluessa. Jos puutteita ei korjata ennen määräajan päättymistä, virasto ei ota väitettä tutkittavaksi.
6. Virasto ilmoittaa hakijalle, jos väiteilmoitusta ei katsota jätetyksi 1 kohdan perusteella, ja päätöksestä hylätä väite sillä perusteella, että 2, 3, 4 tai 5 kohdan mukaiset tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyty. Jos väite hylätään kokonaisuudessaan ennen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tiedoksi antamista sillä perusteella, että 2, 3, 4 tai 5 kohdan mukaiset tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyty, kuluista ei tehdä päätöstä.

6 artikla

Väitemenettelyn kontradiktorisen osan alkaminen ja menettelyn päättäminen ennen sitä

1. Jos väite otetaan tutkittavaksi 5 artiklan nojalla, virasto lähettää osapuolille tiedonannon, jossa niille ilmoitetaan, että väitemenettelyn kontradiktorisen osan on määrä alkaa kahden kuukauden kuluttua tiedonannon vastaanottamisesta. Tätä määräaika voidaan pidentää yhteensä 24 kuukauteen, jos molemmat osapuolet pyytävät pidentämistä ennen kahden kuukauden määräajan päättymistä.
2. Jos hakemus 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa peruutetaan tai se rajoitetaan tavaroihin tai palveluihin, joihin väite ei kohdistu, tai virasto saa tietää asianomaisten osapuolten välisestä sovinnosta tai hakemus hylätään rinnakkaisessa menettelyssä, väitemenettely päätetään.
3. Jos hakija 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa rajoittaa hakemusta poistamalla siitä joitakin niistä tavaroista tai palveluista, joihin väite kohdistuu, virasto kehottaa väitteentekijää ilmoittamaan asetetussa määräajassa, jatkaako hän väitettä, ja jos jatkaa, mitä jäljellä olevia tavaroita tai palveluja vastaan. Jos väitteentekijä peruuttaa väitteen rajoittamisen vuoksi, väitemenettely päätetään.
4. Jos väitemenettely päätetään 2 tai 3 kohdan nojalla ennen 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä, kuluista ei tehdä päätöstä.
5. Jos väitemenettely päätetään ennen 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä 2 kohdan nojalla hakemuksen peruuttamisen tai rajoittamisen takia tai 3 kohdan nojalla väitteen peruuttamisen takia, väitemaksu palautetaan.

7 artikla

Väitteen toteennäyttö

1. Virasto antaa väitteentekijälle tilaisuuden esittää tosiseikkoja, todisteita ja argumentteja väitteensä tueksi tai täydentää 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti jo esitettyjä tosiseikkoja, todisteita tai argumentteja. Tätä varten virasto asettaa määräajan, jonka on oltava vähintään kaksi kuukautta siitä päivästä, jona väitemenettelyn kontradiktorisen osan on määrä alkaa 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Väitteentekijän on edellä 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa esitettävä myös todisteet aikaisemman tavaramerkkinsä tai oikeutensa olemassaolosta ja pätevyydestä ja sen antaman suojan laajuudesta sekä todisteet oikeudestaan esittää väite. Väitteentekijän on erityisesti esitettävä seuraavat todisteet:

- a) jos väite perustuu asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuun aikaisempaan tavaramerkkiin, joka ei ole EU-tavaramerkki, todisteet sen hakemisesta tai rekisteröinnistä toimittamalla
 - i) jos tavaramerkkiä ei ole vielä rekisteröity, jäljennös asianomaisesta hakemustodistuksesta tai muu vastaava asiakirja, joka on peräisin tavaramerkkihakemuksen vastaanottaneelta hallintoviranomaiselta; tai
 - ii) jos aikaisempi tavaramerkki on rekisteröity, jäljennös asianomaisesta rekisteröintitodistuksesta ja tarvittaessa viimeisimmästä uudistamistodistuksesta, joka osoittaa tavaramerkin suoja-ajan olevan pidempi kuin 1 kohdassa tarkoitettu määräaika tai mahdolliset suoja-ajan pidennykset, tai muut vastaavat asiakirjat, jotka ovat peräisin tavaramerkin rekisteröineeltä hallintoviranomaiselta;
- b) jos väite perustuu asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun yleisesti tunnettuun tavaramerkkiin, todisteet siitä, että tavaramerkki on yleisesti tunnettu asianomaisella alueella tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdan g alakohdan mukaisesti ilmoitettujen tavaroiden tai palvelujen osalta;
- c) jos väite perustuu asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun haltijan suostumuksen puuttumiseen, todisteet väitteentekijän omistusoikeudesta aikaisempaan tavaramerkkiin ja suhteesta asiamieheen tai edustajaan;
- d) jos väite perustuu asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun aikaisempaan oikeuteen, todisteet, jotka osoittavat kyseisen oikeuden käytön liiketoiminnassa, jonka vaikutusalue on pelkästään paikallista laajempi, sekä selvitys oikeuden hankkimisesta, olemassaolon jatkumisesta ja suojan laajuudesta, mukaan lukien, jos aikaisempaan oikeuteen vedotaan jonkin jäsenvaltion lain nojalla, sen kansallisen oikeuden selkeästi määritetty sisältö, johon on vedottu, esittämällä asianomaisten säännösten tai oikeuskäytännön julkaisuja;
- e) jos väite perustuu asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 4 a kohdassa tarkoitettuun aikaisempaan alkuperänimitykseen tai maantieteelliseen merkintään, todisteet sen hankkimisesta, olemassaolon jatkumisesta ja suojan laajuudesta, mukaan lukien, jos aikaisempaan alkuperänimitykseen tai maantieteelliseen merkintään vedotaan jonkin jäsenvaltion lain nojalla, sen kansallisen oikeuden selkeästi määritetty sisältö, johon on vedottu, esittämällä asianomaisten säännösten tai oikeuskäytännön julkaisuja;
- f) jos väite perustuu asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun laajalti tunnettuun tavaramerkkiin, todisteet tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen todisteiden lisäksi siitä, että tavaramerkki on laajalti tunnettu unionissa tai asianomaisessa jäsenvaltiossa tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdan g alakohdan mukaisesti ilmoitettujen tavaroiden tai palvelujen osalta, sekä todisteet tai perustelut, jotka osoittavat, että haetun tavaramerkin käyttäminen ilman perusteltua syytä merkitsisi aikaisemman tavaramerkin erottamiskyvyn tai maineen epäoikeudenmukaista hyväksikäyttöä tai olisi niille haitaksi.

3. Jos 2 kohdan a alakohdassa tai, tapauksen mukaan, 2 kohdan d tai e alakohdassa tarkoitettujen aikaisempien oikeuksien hakemista tai rekisteröintiä koskevat todisteet tai asiaa koskevan kansallisen lain sisältöä koskevat todisteet ovat saatavilla verkosta viraston tunnustamista lähteistä, väitteentekijä voi toimittaa tällaiset todisteet viittaamalla kyseiseen lähteeseen.

4. Kaikki 2 kohdan a, d tai e alakohdassa tarkoitetut hakemus-, rekisteröinti- tai uudistamistodistukset tai vastaavat asiakirjat sekä 2 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitetut oikeuksien hankkimista ja niiden suojan laajuutta koskevan sovellettavan kansallisen lain säännökset, myös 3 kohdassa tarkoitetut verkosta saatavilla olevat todisteet, on toimitettava

menettelykielellä tai niihin on liitettävä käännös tälle kielelle. Väitteentekijän on toimitettava käännös omasta aloitteestaan alkuperäisen asiakirjan jättämiselle asetetussa määräajassa. Kaikkiin muihin väitteentekijän väitteen tueksi esittämiin todisteisiin sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 24 artiklaa. Määräaikaisten päättymisen jälkeen toimitettuja käännöksiä ei oteta huomioon.

5. Virasto ei ota huomioon kirjallista aineistoa taikka niiden osia, joita ei ole jätetty menettelyssä käytettävällä kielellä tai käännetty sille viraston 1 kohdan mukaisesti asettamassa määräajassa.

8 artikla

Väitteen tutkiminen

1. Jos väitteentekijä ei ole esittänyt todisteita ennen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä tai jos esitetyt todisteet ovat ilmeisen merkityksettömiä asian kannalta tai ne ovat ilmeisen riittämättömät täyttämään 7 artiklan 2 kohdassa vahvistetut vaatimukset minkään aikaisemman oikeuden osalta, väite hylätään perusteettomana.

2. Jos väitettä ei hylätä 1 kohdan nojalla, virasto antaa hakijalle tiedoksi väitteentekijän jättämät asiakirjat ja kehottaa hakijaa esittämään huomautuksensa viraston asettamassa määräajassa.

3. Jos hakija ei esitä huomautuksia, virasto tekee päätöksensä väitteestä käytettävissään olevien todisteiden perusteella.

4. Hakijan esittämät huomautukset annetaan tiedoksi väitteentekijälle, jota virasto katsoessaan sen tarpeelliseksi kehottaa vastaamaan viraston asettamassa määräajassa.

5. Jos väitteentekijä toimittaa 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymisen jälkeen tosiseikkoja tai todisteita, jotka täydentävät kyseisen määräajan aikana toimitettuja tosiseikkoja tai todisteita ja liittyvät samaan 7 artiklan 2 kohdassa vahvistettuun vaatimukseen, virasto käyttää asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdan mukaista harkintavaltaansa päättäessään, hyväksyykö se nämä täydentävät tosiseikat tai todisteet. Tätä varten virasto ottaa erityisesti huomioon menettelyn vaiheen ja sen, onko tosiseikoilla ja todisteilla lähtökohtaisesti todennäköisesti merkitystä asian ratkaisuun, ja onko tosiseikkojen ja todisteiden myöhästyneelle jättämiselle päteviä syitä.

6. Virasto kehottaa hakijaa esittämään lisähuomautuksia, jos se katsoo sen aiheelliseksi olosuhteet huomioon ottaen.

7. Jos väitettä ei ole hylätty 1 kohdan nojalla eivätkä väitteentekijän esittämät todisteet riitä tukemaan väitettä 7 artiklan mukaisesti minkään aikaisemman oikeuden osalta, väite hylätään perusteettomana.

8. Edellä olevan 6 artiklan 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin sen päivän jälkeen, jona väitemenettelyn kontradiktorisen osan on määrä alkaa. Jos hakija haluaa peruuttaa kiistanalaisen hakemuksen tai rajoittaa sitä, sen on tehtävä se erillisellä asiakirjalla.

9. Soveltuvissa tapauksissa virasto voi kehottaa osapuolia rajoittamaan huomautuksensa tiettyihin aiheisiin, jolloin se sallii niiden ottaa muut aiheet esille menettelyn myöhemmässä vaiheessa. Virasto ei ole velvollinen ilmoittamaan osapuolelle mahdollisuudesta esittää tiettyjä tosiseikkoja tai todisteita, joita kyseinen osapuoli ei ole esittänyt aikaisemmin.

9 artikla

Useita väitteitä

1. Jos samaa EU-tavaramerkkihakemusta vastaan on esitetty useita väitteitä, virasto voi tutkia ne kaikki samassa menettelyssä. Virasto voi myöhemmin päättää tutkia näitä väitteitä erikseen.

2. Jos yhden tai useamman väitteen alustavan tutkinnan yhteydessä ilmenee, että EU-tavaramerkkihakemusta ei mahdollisesti voida rekisteröidä joidenkin tai kaikkien siihen kuuluvien tavaroiden tai palvelujen osalta, joille rekisteröintiä haetaan, virasto voi keskeyttää väliaikaisesti muut kyseiseen hakemukseen liittyvät väitemenettelyt. Virasto ilmoittaa väitteentekijöille, joihin väliaikainen keskeyttäminen vaikuttaa, jatkettujen menettelyjen yhteydessä tehdyistä merkityksellisistä päätöksistä.

3. Kun 1 kohdassa tarkoitettua hakemuksen hylkäämisestä tehdystä päätöksestä on tullut lainvoimainen, väitteitä, joiden menettely keskeytettiin väliaikaisesti 2 kohdan mukaisesti, pidetään ratkaistuina ja asianomaisille väitteentekijöille ilmoitetaan asiasta. Tällaista ratkaisua pidetään asiana, jossa ei ole tehty asetuksen (EY) N:o 207/2009 85 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua päätöstä.

4. Virasto palauttaa kunkin väitteentekijän, jonka väite katsotaan ratkaistuksi 3 kohdan mukaisesti, maksamasta väitemaksusta 50 prosenttia, mikäli kyseiseen väitteeseen liittyvän menettelyn väliaikainen keskeyttäminen tapahtui ennen menettelyn kontradiktorisen osan alkamista.

10 artikla

Käytön todistaminen

1. Asetuksen (EY) N:o 207/2009 42 artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla esitetty aikaisemman tavaramerkin käytön todistamista koskeva pyyntö hyväksytään, jos se esitetään ehdottomana pyyntönä erillisessä asiakirjassa viraston tämän asetuksen 8 artiklan 2 kohdan nojalla asettamassa määräajassa.

2. Jos hakija on pyytänyt todisteita aikaisemman tavaramerkin käytöstä asetuksen (EY) N:o 207/2009 42 artiklan 2 tai 3 kohdan vaatimusten mukaisesti, virasto pyytää väitteentekijää toimittamaan vaaditut todisteet viraston asettamassa määräajassa. Jos väitteentekijä ei määräajassa toimita todisteita tai syitä käyttämättä jättämiseen tai jos esitetyt todisteet tai syyt ovat ilmeisen riittämättömiä tai merkityksettömiä, virasto hylkää väitteen siltä osin kuin se perustuu asianomaiseen aikaisempaan tavaramerkkiin.

3. Käyttöä koskevista tiedoista ja todisteista on ilmentävä väitteen perustana olevan tavaramerkin käytön paikka, aika, laajuus ja luonne niiden tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity ja joihin väite perustuu.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu todistusaineisto on jätettävä 55 artiklan 2 kohdan, 63 artiklan ja 64 artiklan mukaisesti, ja se on rajoitettava väitettä tukeviin asiakirjoihin ja todistuskappaleisiin, kuten pakkauksiin, etiketteihin, hinnastoihin, luetteloihin, laskuihin, valokuviiin ja lehtimainoksiin sekä asetuksen (EY) N:o 207/2009 78 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuihin kirjallisiin lausuntoihin.

5. Käytön todistamista koskeva pyyntö voidaan jättää samaan aikaan väitteen perusteita koskevien huomautusten kanssa. Tällaiset huomautukset voidaan myös jättää yhdessä niiden huomautusten kanssa, jotka esitetään vastauksena käytön todistamiseen.

6. Jos väitteentekijä on toimittanut todisteet muulla kuin väitemenettelyn kielellä, virasto voi vaatia väitteentekijää jättämään käännöksen todisteista väitemenettelyn kielelle täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 24 artiklan nojalla.

7. Jos väitteentekijä toimittaa 2 kohdassa tarkoitettua määräajan päättymisen jälkeen tietoja tai todisteita, jotka täydentävät ennen kyseisen määräajan päättymistä jo toimitettuja asiaa koskevia tietoja tai todisteita ja liittyvät samaan 3 kohdassa vahvistettuun vaatimukseen, virasto käyttää asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdan mukaista harkintavaltaansa päättäessään, hyväksyykö se kyseiset täydentävät tiedot tai todisteet. Tätä varten virasto ottaa erityisesti huomioon menettelyn vaiheen ja sen, onko tiedoilla ja todisteilla lähtökohtaisesti todennäköisesti merkitystä asian ratkaisuun, ja onko tietojen ja todisteiden myöhästyneelle jättämiselle pätevät syyt.

III OSASTO

HAKEMUKSEN MUUTTAMINEN*11 artikla***Hakemuksen muuttaminen**

1. Asetuksen (EY) N:o 207/2009 43 artiklan 2 kohdan nojalla esitetyssä hakemuksen muuttamista koskevassa pyynnössä on ilmoitettava
 - a) hakemusnumero;
 - b) hakijan nimi ja osoite täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti;
 - c) maininta siitä, mitä hakemuksen kohtaa on tarkoitus muuttaa ja kyseinen kohta muutettuna;
 - d) jos muutos koskee tavaramerkin kuvausta, tavaramerkin muutettu kuvaus täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 3 artiklan mukaisesti.
2. Jos hakemuksen muuttamista koskevat vaatimukset eivät täyty, virasto ilmoittaa puutteista hakijalle ja asettaa määräajan puutteiden korjaamiselle. Jos hakija ei korjaa puutteita määräajassa, virasto hylkää muutospynnön.
3. Jos muutettu tavaramerkkihakemus julkaistaan asetuksen (EY) N:o 207/2009 43 artiklan 2 kohdan nojalla, tämän asetuksen 2–10 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.
4. Yhdellä muutospynnöllä voidaan pyytää saman kohdan muuttamista saman hakijan kahdessa tai useammassa hakemuksessa.
5. Edellä olevaa 1, 2 ja 4 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin hakemuksiin, joiden tarkoituksena on korjata hakijan nimeämän edustajan nimi tai toimipaikka.

IV OSASTO

MENETTÄMINEN JA MITÄTTÖMYYS TAI SIIRTO*12 artikla***Menettämis- tai mitättömyysvaatimus**

1. Virastolle asetuksen (EY) N:o 207/2009 56 artiklan nojalla esitetyssä menettämis- tai mitättömyysvaatimuksessa on ilmoitettava
 - a) sen EU-tavaramerkin rekisterinumero, jota menettämis- tai mitättömyysvaatimus koskee, ja sen haltijan nimi;
 - b) vaatimuksen perusteet antamalla lausuma siitä, että asetuksen (EY) N:o 207/2009 51, 52, 53, 73, 74, 74 i tai 74 j artiklassa säädetyt asianomaiset vaatimukset täyttyvät;
 - c) hakijan osalta:
 - i) hakijan tunnistetiedot täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti;
 - ii) jos hakija on nimennyt edustajan tai jos edustus on pakollista asetuksen (EY) N:o 207/2009 92 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, edustajan nimi ja toimipaikka täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti;
 - d) maininta tavaroista ja palveluista, joita menettämis- tai mitättömyysvaatimus koskee; ilman sitä vaatimuksen katsotaan koskevan kaikkia kiistanalaisen EU-tavaramerkin kattamia tavaroita tai palveluja.

2. Edellä 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi suhteellisiin perusteisiin perustuvan mitättömyysvaatimuksen on sisällettävä seuraavat:
- a) jos kyseessä on asetuksen (EY) N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan nojalla esitetty vaatimus, aikaisemman oikeuden, johon vaatimus perustuu, yksilöinti tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, jota sovelletaan soveltuvin osin tällaiseen vaatimukseen;
 - b) jos kyseessä on asetuksen (EY) N:o 207/2009 53 artiklan 2 kohdan nojalla esitetty vaatimus, maininta sen aikaisemman oikeuden luonteesta, johon vaatimus perustuu, sen kuvaus ja maininta siitä, onko tämä aikaisempi oikeus voimassa koko unionissa vai yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, ja jos näin on, maininta näistä jäsenvaltioista;
 - c) edellä 2 artiklan 2 kohdan d–g alakohdan mukaiset tiedot, joita sovelletaan soveltuvin osin tällaiseen vaatimukseen;
 - d) jos vaatimuksen esittää käyttöluvan haltija tai henkilö, joka on oikeutettu asiaa koskevan unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla käyttämään aikaisempaa oikeutta, maininta valtuutuksesta tai oikeudesta esittää vaatimus.
3. Jos asetuksen (EY) N:o 207/2009 53 artiklan nojalla esitetty mitättömyysvaatimus perustuu useampaan kuin yhteen aikaisempaan tavaramerkkiin tai aikaisempaan oikeuteen, tämän artiklan 1 b ja 2 kohtaa sovelletaan kuhunkin kyseisistä tavaramerkeistä tai oikeuksista.
4. Vaatimus voi sisältää perustellun lausuman, josta käyvät ilmi tosiseikat ja argumentit, joihin vaatimus perustuu, sekä vaatimusta tukevat todisteet.

13 artikla

Menettämis- tai mitättömyysmenettelyssä käytettävät kielet

Menettämis- tai mitättömyysvaatimuksen esittäjä tai EU-tavaramerkin haltija voi ilmoittaa virastolle, että asetuksen (EY) N:o 207/2009 119 artiklan 7 kohdan mukaisesti on sovittu muusta menettelykielestä, ennen kuin kaksi kuukautta on kulunut siitä, kun EU-tavaramerkin haltija on saanut 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tiedonannon. Jos vaatimusta ei ole jätetty tällä kielellä, haltija voi pyytää, että vaatimuksen esittäjä jättää käännöksen kyseisellä kielellä. Viraston on saatava pyyntö ennen kuin kaksi kuukautta on kulunut siitä, kun EU-tavaramerkin haltija on saanut 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tiedonannon. Virasto täsmentää määräajan, jossa vaatimuksen esittäjän on jätettävä käännös. Jos käännöstä ei jätetä tai se jätetään myöhemmin, menettelykieltä ei muuteta.

14 artikla

Menettämis- tai mitättömyysvaatimuksesta osapuolille annettavat tiedot

Virasto lähettää toiselle osapuolelle tiedoksi menettämis- tai mitättömyysvaatimuksen esittämisestä menettämis- tai mitättömyysvaatimuksen ja kaikki vaatimuksen esittäjän jättämät asiakirjat sekä kaikki tiedonannot, jotka virasto on lähettänyt toiselle osapuolista ennen sen toteamista, otetaanko vaatimus tutkittavaksi.

15 artikla

Menettämis- tai mitättömyysvaatimuksen tutkittavaksi ottaminen

1. Jos asetuksen (EY) N:o 207/2009 56 artiklan 2 kohdassa edellytettyä maksua ei ole maksettu, virasto kehottaa vaatimuksen esittäjää maksamaan maksun viraston asettamassa määräajassa. Ellei vaadittua maksua suoriteta asetetussa määräajassa, virasto ilmoittaa vaatimuksen esittäjälle, ettei menettämis- tai mitättömyysvaatimusta katsota jätetyksi. Jos maksu on suoritettu asetetun määräajan päättymisen jälkeen, maksu palautetaan vaatimuksen esittäjälle.

2. Jos vaatimus on jätetty kielellä, joka ei ole viraston kieli, kuten asetuksen (EY) N:o 207/2009 119 artiklan 5 kohdassa edellytetään, tai vaatimus ei ole tämän asetuksen 12 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan tai, tapauksen mukaan, tämän asetuksen 12 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdan mukainen, virasto ei ota vaatimusta tutkittavaksi.
3. Jos asetuksen (EY) N:o 207/2009 119 artiklan 6 kohdan toisessa alakohdassa vaadittua käännöstä ei jätetä kuukauden kuluessa menettämisen- tai mitättömyysvaatimuksen jättämispäivästä, virasto ei ota menettämisen- tai mitättömyysvaatimusta tutkittavaksi.
4. Jos vaatimus ei täytä 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan taikka 12 artiklan 2 kohdan c tai d alakohdan säännöksiä, virasto ilmoittaa tästä hakijalle ja pyytää hakijaa korjaamaan todetut puutteet kahden kuukauden kuluessa. Jos puutteita ei korjata ennen määräajan päättymistä, virasto ei ota vaatimusta tutkittavaksi.
5. Virasto ilmoittaa vaatimuksen esittäjälle ja EU-tavaramerkin haltijalle, jos menettämisen- tai mitättömyysvaatimusta ei katsota jätetyksi 1 kohdan perusteella, ja päätöksestä hylätä menettämisen- tai mitättömyysvaatimus, koska se ei täytä 2, 3 tai 4 kohdan mukaisia tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä. Jos menettämisen- tai mitättömyysvaatimus hylätään kokonaisuudessaan ennen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen lähettämistä sillä perusteella, että 2, 3 tai 4 kohdan mukaiset tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyty, kuluista ei tehdä päätöstä.

16 artikla

Menettämisen- tai mitättömyysvaatimuksen toteennäyttö

1. Vaatimuksen esittäjän on esitettävä tosiseikat, todisteet ja argumentit vaatimuksen tueksi menettämisen- tai mitättömyysmenettelyn kontradiktorisen osan päättämiseen mennessä. Vaatimuksen esittäjän on erityisesti esitettävä seuraavat:
 - a) jos kyseessä on asetuksen (EY) N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdan taikka 52 artiklan nojalla esitetty vaatimus, menettämisen- tai mitättömyysvaatimuksen perusteita tukevat tosiseikat, argumentit ja todisteet;
 - b) jos kyseessä on asetuksen (EY) N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan nojalla esitetty vaatimus, tämän asetuksen 7 artiklan 2 kohdassa edellytetyt todisteet, ja 7 artiklan 3 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin;
 - c) jos kyseessä on asetuksen (EY) N:o 207/2009 53 artiklan 2 kohdan nojalla esitetty vaatimus, todisteet aikaisemman oikeuden hankkimisesta, olemassaolon jatkumisesta ja suojan laajuudesta sekä todisteet siitä, että hakija on oikeutettu esittämään vaatimuksen, mukaan lukien, jos aikaisempaan oikeuteen vedotaan kansallisen lain nojalla, kyseisen kansallisen lain selkeästi määritetty sisältö esittämällä asianomaisten säännösten tai oikeuskäytännön julkaisuja; Jos asetuksen (EY) N:o 207/2009 53 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaista aikaisemman oikeuden hakemista tai rekisteröintiä koskevat todisteet tai asiaa koskevan kansallisen lain sisältöä koskevat todisteet ovat saatavilla verkosta viraston tunnustamista lähteistä, vaatimuksen esittäjä voi toimittaa tällaiset todisteet viittaamalla kyseiseen lähteeseen.
2. Edellä 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut aikaisempien oikeuksien hakemista, rekisteröintiä tai uudistamista koskevat todisteet tai, tapauksen mukaan, asiaa koskevan kansallisen lain sisältöä koskevat todisteet, myös verkosta saatavilla olevat, on jätettävä menettelykielellä tai on jätettävä käännös kyseisellä kielellä. Vaatimuksen esittäjän on toimitettava käännös omasta aloitteestaan kuukauden kuluessa tällaisen todistusaineiston jättämisestä. Kaikkiin muihin todisteisiin, jotka vaatimuksen esittäjä toimittaa vaatimuksen tueksi, tai jotka kiistanalaisen EU-tavaramerkin haltija toimittaa asetuksen (EY) N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen menettämisen- tai mitättömyysvaatimuksen tapauksessa, sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 24 artiklaa. Määräaikaisten päätymisten jälkeen toimitettuja käännöksiä ei oteta huomioon.

17 artikla

Menettämisen- tai mitättömyysvaatimuksen asiaperusteiden tutkiminen

1. Jos vaatimus otetaan tutkittavaksi 15 artiklan nojalla, virasto lähettää osapuolille tiedonannon, jossa niille ilmoitetaan menettämisen- tai mitättömyysmenettelyn kontradiktorisen osan alkaneen, ja pyytää EU-tavaramerkin haltijaa esittämään huomautuksensa asetetussa määräajassa.

2. Jos virasto on asetuksen (EY) N:o 207/2009 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti pyytänyt osapuolta esittämään huomautuksensa asetetussa määräajassa, eikä osapuoli toimita huomautuksia kyseisessä määräajassa, virasto päättää menettelyn kontradiktorisen osan ja tekee päätöksensä menettämisestä tai mitättömyydestä käytössään olevien todisteiden perusteella.
3. Jos vaatimuksen esittäjä ei ole esittänyt vaadittuja tosiseikkoja, perusteluja ja todisteita vaatimuksen perustelemiseksi, vaatimus hylätään perusteettomana.
4. Rajoittamatta 62 artiklan soveltamista kaikki osapuolten jättämät huomautukset lähetetään toiselle asianomaiselle osapuolelle.
5. Jos haltija luopuu 12 artiklassa tarkoitetun vaatimuksen kohteena olevasta EU-tavaramerkistä siten, että se kattaa ainoastaan ne tavarat tai palvelut, joihin vaatimus ei kohdistu, tai jos EU-tavaramerkki kumotaan rinnakkaisessa menettelyssä tai jos sen voimassaolo lakkaa, menettely päätetään, paitsi jos asetuksen (EY) N:o 207/2009 50 artiklan 2 kohtaa sovelletaan tai jos hakija näyttää toteen oikeutetun intressin saada asiaratkaisu.
6. Jos haltija luopuu osittain EU-tavaramerkistä poistamalla siitä joitakin niistä tavaroista tai palveluista, joihin vaatimus kohdistuu, virasto kehottaa vaatimuksen esittäjää ilmoittamaan asetetussa määräajassa, jatkaako se vaatimusta, ja jos jatkaa, mitä jäljellä olevia tavaroita tai palveluja vastaan. Jos vaatimuksen esittäjä peruuttaa vaatimuksen luopumisen vuoksi tai jos virastolle ilmoitetaan osapuolten välisestä ratkaisusta pääsystä, menettely päätetään.
7. Jos haltija haluaa luopua kiistanalaisesta EU-tavaramerkistä, sen on tehtävä se erillisellä asiakirjalla.
8. Tämän asetuksen 8 artiklan 9 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

18 artikla

Useita menettämis- tai mitättömyysvaatimuksia

1. Jos virastoon on jätetty useita samaa EU-tavaramerkkiä koskevia menettämis- tai mitättömyysvaatimuksia, virasto voi tutkia ne samassa menettelyssä. Virasto voi myöhemmin päättää tutkia näitä vaatimuksia erikseen.
2. Tämän asetuksen 9 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

19 artikla

Menettämis- tai mitättömyysvaatimukseen liittyvä käytön todistaminen

1. Jos menettämisvaatimus perustuu asetuksen (EY) N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohtaan, virasto pyytää EU-tavaramerkin haltijaa esittämään viraston asettamassa määräajassa todisteita tavaramerkin tosiasiallisesta käytöstä tai perustelluista syistä käyttämättä jättämiseen. Jos haltija ei toimita määräajassa tällaisia todisteita tai syitä käyttämättä jättämiseen tai jos esitetyt todisteet tai syyt ovat ilmeisen riittämättömiä tai merkityksettömiä, EU-tavaramerkki menetetään. Tämän asetuksen 10 artiklan 3, 4, 6 ja 7 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.
2. Asetuksen (EY) N:o 207/2009 57 artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla esitetty käytön todistamista koskeva pyyntö otetaan tutkittavaksi, jos EU-tavaramerkin haltija esittää sen ehdottomana pyyntönä erillisessä asiakirjassa viraston tämän asetuksen 17 artiklan 1 kohdan nojalla asettamassa määräajassa. Jos EU-tavaramerkin haltija on pyytänyt todisteita aikaisemman tavaramerkin käytöstä tai perustelluista syistä käyttämättä jättämiseen asetuksen (EY) N:o 207/2009 57 artiklan 2 tai 3 kohdan vaatimusten mukaisesti, virasto pyytää mitättömyysvaatimuksen esittäjää toimittamaan vaaditut todisteet viraston asettamassa määräajassa. Jos mitättömyysvaatimuksen esittäjä ei määräajassa toimita tällaisia todisteita tai syitä käyttämättä jättämiseen tai jos esitetyt todisteet tai syyt ovat ilmeisen riittämättömiä tai merkityksettömiä, virasto hylkää mitättömyysvaatimuksen siltä osin kuin se perustuu asianomaiseen aikaisempaan tavaramerkkiin. Tämän asetuksen 10 artiklan 3–7 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

20 artikla

Siirtopyyntö

1. Jos tavaramerkin haltija pyytää asetuksen (EY) N:o 207/2009 18 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan a alakohdan mukaisesti mitättömyyden sijasta siirtoa, tämän asetuksen 12–19 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.
2. Jos virasto tai EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin hyväksyy kokonaan tai osittain asetuksen (EY) N:o 207/2009 18 artiklan 2 kohdan nojalla esitetyn siirtopyynnön ja päätös tai tuomio on lainvoimainen, virasto varmistaa, että tuloksena oleva EU-tavaramerkin täydellinen tai osittainen siirto merkitään rekisteriin ja julkaistaan.

V OSASTO

VALITUKSET

21 artikla

Valitus

1. Asetuksen (EY) N:o 207/2009 60 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehdyn valituksen on sisällettävä seuraavat:
 - a) valittajan nimi ja osoite täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti;
 - b) jos valittaja on nimennyt edustajan, tämän nimi ja toimipaikka täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti;
 - c) jos valittajan edustus on pakollista asetuksen (EY) N:o 207/2009 92 artiklan 2 kohdan nojalla, edustajan nimi ja toimipaikka täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti;
 - d) valituksen kohteena olevan päätöksen selkeä ja yksiselitteinen yksilöinti, josta käy ilmi päivä, jona se on tehty, ja sen menettelyn arkistonumero, johon valituksen kohteena oleva päätös liittyy;
 - e) jos valituksen kohteena oleva päätös kiistetään vain osittain, niiden tavaroiden tai palvelujen selkeä ja yksiselitteinen yksilöinti, joiden osalta valituksen kohteena oleva päätös on kiistetty.
2. jos valitus on jätetty jollakin muulla unionin virallisella kielellä kuin menettelykielellä, valittajan on toimitettava sen käännös neljän kuukauden kuluessa valituksen kohteena olevan päätöksen tiedoksiantamispäivästä.
3. Jos valituksen kohteena oleva päätös on tehty *ex parte* -menettelyssä muulla virallisella kielellä kuin menettelykielellä, valittaja voi jättää valituksen joko menettelykielellä tai kielellä, jolla valituksen kohteena oleva päätös tehtiin; kummassakin tapauksessa valituksessa käytetystä kielestä tulee valitusmenettelyn kieli eikä 2 kohtaa sovelleta.
4. Heti kun valitus on jätetty *inter partes* -menettelyssä, se on annettava tiedoksi vastaajalle.

22 artikla

Perustekirjelmä

1. Asetuksen (EY) N:o 207/2009 60 artiklan 1 kohdan neljännen virkkeen nojalla jätettävässä valituksen perusteet sisältävässä kirjelmässä on yksilöitävä selkeästi ja yksiselitteisesti seuraavat:
 - a) valitusmenettely, johon se viittaa, ilmoittamalla joko asianomainen valitusnumero tai valituksen kohteena oleva päätös tämän asetuksen 21 artiklan 1 kohdan d alakohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti;

- b) valituksen perusteet, joiden perusteella pyydetään kiistetyn päätöksen mitätöimistä siltä osin kuin tämän asetuksen 21 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti täsmennetään;
 - c) valituksen perusteiden tueksi esitetyt tosiseikat, todisteet ja argumentit, jotka on toimitettu 55 artiklan 2 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.
2. Perustekirjelmä on toimitettava 21 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti määritellyllä valitusmenettelyn kielellä. Silloin, kun perustekirjelmä on toimitettu jollakin muulla unionin virallisella kielellä, valittajan on toimitettava sen käännös yhden kuukauden kuluessa alkuperäisen kirjelmän toimittamisesta.

23 artikla

Valituksen tutkittavaksi ottaminen

1. Valituslautakunta ei ota valitusta tutkittavaksi seuraavissa tapauksissa:
 - a) valitusta ei ole jätetty kahden kuukauden kuluessa valituksen kohteena olevan päätöksen tiedoksiantamispäivästä;
 - b) valitus ei ole asetuksen (EY) N:o 207/2009 58 ja 59 artiklassa tai tämän asetuksen 21 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 21 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukainen, paitsi jos asianomaiset puutteet korjataan neljän kuukauden kuluessa valituksen kohteena olevan päätöksen tiedoksiantamispäivästä;
 - c) valitus ei ole 21 artiklan 1 kohdan a, b, c ja e alakohdassa vahvistettujen vaatimusten mukainen, ja huolimatta siitä, että valituslautakunta on tästä valittajalle ilmoittanut, valittaja ei ole korjannut asianomaisia puutteita valituslautakunnan asettamassa määräajassa;
 - d) perustekirjelmää ei ole jätetty neljän kuukauden kuluessa valituksen kohteena olevan päätöksen tiedoksiantamispäivästä;
 - e) perustekirjelmä ei ole 22 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa vahvistettujen vaatimusten mukainen, ja huolimatta siitä, että valituslautakunta on tästä valittajalle ilmoittanut, valittaja ole korjannut asianomaisia puutteita valituslautakunnan tätä varten asettamassa määräajassa tai ei ole toimittanut perustekirjelmän käännöstä kuukauden kuluessa alkuperäisten perusteiden toimittamispäivästä 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
2. Jos näyttää siltä, että valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyty, sen valituslautakunnan puheenjohtaja, jolle asia on jaettu 35 artiklan 1 kohdan nojalla, voi pyytää valituslautakuntaa päättämään viipymättä valituksen tutkittavaksi ottamisesta ennen kuin vastaajalle lähetetään tiedoksi tapauksen mukaan valitus tai perustekirjelmä.
3. Valituslautakunnan on todettava, ettei valitusta katsota jätetyksi, jos valitusmaksu on suoritettu asetuksen (EY) N:o 207/2009 60 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä vahvistetun määräajan päättymisen jälkeen. Tällöin sovelletaan tämän artiklan 2 kohtaa.

24 artikla

Vastine

1. *Inter partes* -menettelyissä vastaaja voi jättää vastineen kahden kuukauden kuluessa valittajan perustekirjelmän tiedoksiantamispäivästä. Poikkeuksellisissa olosuhteissa tätä määräaikaa voidaan pidentää vastaajan perustellusta pyynnöstä.
2. Vastineen on sisällettävä vastaajan nimi ja osoite täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ja täytettävä soveltuvin osin tämän asetuksen 21 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa, 22 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa sekä 22 artiklan 2 kohdassa säädetty edellytykset.

25 artikla

Vastavalitus

1. Jos vastaaja esittää vaatimuksia, joiden tarkoituksena on kiistetyn päätöksen mitätöiminen tai muuttaminen valituksessa mainitsemattomilta osin asetuksen (EY) N:o 207/2009 60 artiklan 2 kohdan nojalla, vastavalitus on tehtävä tämän asetuksen 24 artiklan 1 kohdan mukaisessa vastineen jättämiselle asetetussa määräajassa.
2. Vastavalitus on esitettävä eri asiakirjassa kuin vastine.
3. Vastavalituksen on sisällettävä vastaajan nimi ja osoite täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ja täytettävä soveltuvin osin tämän asetuksen 21 artiklan 1 kohdan b–e alakohdassa ja 22 artiklassa vahvistetut edellytykset.
4. Vastavalitusta ei oteta tutkittavaksi seuraavissa tapauksissa:
 - a) sitä ei ole jätetty 1 kohdassa vahvistetussa määräajassa;
 - b) sitä ei ole jätetty joko 2 kohdassa tai 21 artiklan 1 kohdan d alakohdassa vahvistettuja vaatimuksia noudattaen;
 - c) se ei ole 3 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukainen, ja huolimatta siitä, että valituslautakunta on tästä vastaajalle ilmoittanut, vastaaja ei ole korjannut asianomaisia puutteita valituslautakunnan tätä varten asettamassa määräajassa tai ei ole toimittanut vastavalituksen käännöstä ja vastaavaa perustekirjelmää kuukauden kuluessa alkuperäisen vastavalituksen toimittamispäivästä.
5. Valittajaa kehoitetaan esittämään huomautuksensa vastaajan vastavalituksesta kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona vastavalitus on annettu tiedoksi valittajalle. Poikkeuksellisissa olosuhteissa valituslautakunta voi pidentää tätä määräaikaa valittajan perustellusta pyynnöstä. Tämän asetuksen 26 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

26 artikla

Valittajan vastaus ja vastaajan vastaus inter partes -menettelyssä

1. Valittajan perustellusta pyynnöstä, joka on esitetty kahden viikon kuluessa vastineen tiedoksiantamisesta, valituslautakunta voi asetuksen (EY) N:o 207/2009 63 artiklan 2 kohdan nojalla antaa valittajalle luvan täydentää perustekirjelmäänsä omalla vastauksellaan valituslautakunnan asettamassa määräajassa.
2. Tällöin valituslautakunnan on annettava myös vastaajalle lupa täydentää vastinettaan omalla vastauksellaan valituslautakunnan asettamassa määräajassa.

27 artikla

Valituksen tutkiminen

1. *Ex parte* -menettelyssä ja niiden tavaroiden tai palvelujen osalta, jotka kuuluvat valituksen kohteeseen, valituslautakunta toimii asetuksen (EY) N:o 207/2009 40 artiklan 3 kohdan mukaisesti esittäessään asetuksen (EY) N:o 207/2009 37 artiklan mukaisesti tavaramerkkihakemuksen hylkäysperusteen, jota ei ole vielä esitetty valituksen kohteena olevassa päätöksessä asianomaisen säännöksen mukaisesti.
2. *Inter partes* -menettelyissä valituksen ja, tapauksen mukaan, vastavalituksen tutkinta on rajoitettava perustekirjelmässä ja, tapauksen mukaan, vastavalituksessa esitettyihin perusteisiin. Valituslautakunta tutkii oikeudelliset seikat, joihin osapuolet eivät ole vedonneet ainoastaan, jos ne koskevat olennaisia menettelyvaatimuksia tai kun niiden ratkaiseminen on tarpeen, jotta varmistetaan, että asetusta (EY) N:o 207/2009 sovelletaan oikein, kun otetaan huomioon tosiseikat, todisteet ja argumentit, jotka osapuolet ovat esittäneet.

3. Valituksen tutkinnan on koskettava myös seuraavia kanteita tai pyyntöjä edellyttäen, että ne on esitetty valituksen perustekirjelmässä tai, tapauksen mukaan, vastavalituksessa, ja että ne on esitetty ajoissa viraston siinä elimestä käytävässä menettelyssä, joka teki valituksen kohteena olevan päätöksen:

- a) asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohdassa ja 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu käytön kautta saavutettu erottamiskyky;
- b) markkinoilla olevan aikaisemman tavaramerkin käytön kautta saavutettu tunnustaminen asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi;
- c) käytön todistaminen asetuksen (EY) N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohdan tai asetuksen (EY) N:o 207/2009 57 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla.

4. Asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti valituslautakunta voi hyväksyä tosiseikkoja tai todisteita, jotka esitetään sille ensimmäistä kertaa ainoastaan, jos kyseiset tosiseikat tai todisteet täyttävät seuraavat vaatimukset:

- a) niillä on lähtökohtaisesti todennäköisesti merkitystä asian ratkaisuun; ja
- b) niitä ei ole esitetty ajoissa pätevistä syistä, erityisesti jos ne pelkästään täydentävät merkityksellisiä tosiseikkoja ja todisteita, jotka oli jo esitetty ajoissa, tai ne jätetään ensimmäisen elimen omasta aloitteestaan valituksen kohteena olevassa päätöksessä tekemien tai tutkimien toteamusten kiistämiseksi.

5. Valituslautakunnan on tehtävä ratkaisu viimeistään valitusta ja, tapauksen mukaan, vastavalitusta koskevassa päätöksessään kiistanalaisen tavaramerkin rajoittamista, jakamista tai osittaista luopumista koskevista pyynnöistä, jotka hakija tai haltija esittää valitusmenettelyn aikana asetuksen (EY) N:o 207/2009 43, 44 tai 50 artiklan mukaisesti. Jos valituslautakunta hyväksyy rajoittamisen, jakamisen tai osittaisen luopumisen, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta rekisteristä vastaavalle osastolle ja samaa tavaramerkkiä koskevia rinnakkaisia menettelyjä hoitaville osastoille.

28 artikla

Valituslautakunnan tiedonannot

1. Tiedonantojen, jotka valituslautakunta antaa valituksen tutkinnan aikana tai helpottaakseen sovintoratkaisuun pääsemistä menettelyssä, on oltava esittelijän laatimia, ja esittelijän on allekirjoitettava ne valituslautakunnan puolesta valituslautakunnan puheenjohtajan suostumuksella.

2. Jos valituslautakunta antaa osapuolille tiedoksi ennakkolausuntonsa tosiseikoista tai oikeudellisista seikoista, sen on mainittava, ettei tällainen tiedonanto sido sitä.

29 artikla

Yleisesti kiinnostavia kysymyksiä koskevat kommentit

Valituslautakunta voi joko omasta aloitteestaan tai viraston pääjohtajan kirjallisesta perustellusta pyynnöstä kehottaa pääjohtajaa kommentoimaan vireillä olevan menettelyn aikana esille nousevia yleisesti kiinnostavia kysymyksiä. Osapuolilla on oikeus toimittaa huomautuksiaan pääjohtajan kommentteihin.

30 artikla

Ehdottomien perusteiden tutkinnan uudelleen aloittaminen

1. Jos valituslautakunta katsoo *ex parte* -menettelyssä, että ehdotonta hylkäysperustetta voidaan soveltaa tavaramerkkihakemuksessa lueteltuihin tavaroihin tai palveluihin, jotka eivät kuulu valituksen kohteeseen, sen on ilmoitettava asiasta tutkijalle, joka on toimivaltainen käsittelemään kyseisen hakemuksen ja joka voi päättää aloittaa tutkinnan uudelleen asetuksen (EY) N:o 207/2009 40 artiklan 3 kohdan nojalla kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta.

2. Jos väiteosaston päätökseen on haettu muutosta, valituslautakunta voi perustellulla väliaikaisella päätöksellä ja rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 207/2009 58 artiklan 1 kohdan soveltamista keskeyttää valitusmenettelyn väliaikaisesti ja palauttaa kiistanalaisen hakemuksen tutkijalle, joka on toimivaltainen käsittelemään kyseisen hakemuksen, ja suositella tutkimuksen aloittamista uudelleen asetuksen (EY) N:o 207/2009 40 artiklan 3 kohdan nojalla, jos se katsoo, että ehdoton hylkäysperuste koskee joitakin tai kaikkia tavaramerkin rekisteröintihakemuksessa lueteltuja tavaroita tai palveluja.

3. Jos kiistanalainen hakemus on palautettu 2 kohdan mukaisesti, tutkijan on viipymättä ilmoitettava valituslautakunnalle, onko kiistanalaisen hakemuksen tutkinta aloitettu uudelleen. Jos tutkinta on aloitettu uudelleen, valitusmenettely pysyy keskeytettynä, kunnes tutkija on tehnyt päätöksen, ja, jos kiistanalainen hakemus hylätään kokonaan tai osittain, kunnes tutkijan tätä koskevasta päätöksestä on tullut lainvoimainen.

31 artikla

Valituksen tutkiminen ensisijaisena

1. Valittajan tai vastaajan perustellusta pyynnöstä ja toista osapuolta kuultuaan valituslautakunta voi päättää asian erityisen kiireellisuuden ja tapauksen olosuhteet huomioon ottaen tutkia valituksen ensisijaisena, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 ja 26 artiklan säännösten soveltamista, määräaikoja koskevat säännökset mukaan lukien.

2. Pyyntö valituksen tutkimisesta ensisijaisena voidaan jättää milloin tahansa valitusmenettelyn aikana. Se on jätettävä erillisessä asiakirjassa, ja sen tueksi on esitettävä todisteita kiireellisyydestä ja tapauksen erityisolosuhteista.

32 artikla

Valituslautakunnan päätöksen muodollinen sisältö

Valituslautakunnan päätöksessä on oltava

- a) lausuma siitä, että päätös on valituslautakunnan antama;
- b) päätöksen tekopäivä;
- c) osapuolten ja niiden edustajien nimet;
- d) sen valituksen numero, jota päätös koskee, ja valituksen kohteena olevan päätöksen yksilöinti 21 artiklan 1 kohdan d alakohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti;
- e) tiedot valituslautakunnan kokoonpanosta;
- f) puheenjohtajan ja päätöksentekoon osallistuneiden jäsenten nimi ja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 39 artiklan 5 kohdan soveltamista, allekirjoitus sekä tieto siitä, kuka toimi asiassa esittelijänä tai, jos päätös on yhden jäsenen antama, päätöksen tehneen jäsenen nimi ja allekirjoitus;
- g) kirjaajan, tai, tapauksen mukaan, kirjaajan puolesta allekirjoittavan kirjaamon jäsenen nimi ja allekirjoitus;
- h) yhteenveto osapuolten esittämistä tosiseikoista ja perusteluista;
- i) selvitys syistä, joista päätös on tehty;
- j) valituslautakunnan ratkaisu ja tarvittaessa kuluja koskeva päätös.

33 artikla

Valitusmaksun palauttaminen

Valituslautakunta määrää valitusmaksun palautettavaksi seuraavissa tapauksissa:

- a) valitusta ei katsota jätetyksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 60 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen mukaisesti;
- b) kiistanalaisen päätöksen tehnyt viraston päätöksentekoeelin hyväksyy uudelleentarkastelun asetuksen (EY) N:o 207/2009 61 artiklan 1 kohdan nojalla tai kumoaa kiistanalaisen päätöksen asetuksen (EY) N:o 207/2009 80 artiklan mukaisesti;
- c) sen jälkeen, kun asetuksen (EY) N:o 207/2009 40 artiklan 3 kohdan mukainen tutkiminen on aloitettu uudelleen valituslautakunnan suosituksesta tämän asetuksen 30 artiklan 2 kohdan nojalla, kiistanalainen hakemus on hylätty tutkijan lopullisella päätöksellä ja valitus on sen seurauksena tullut tarkoituksettomaksi;
- d) valituslautakunta katsoo, että maksun palauttaminen on kohtuullista huomattavan menettelyvirheen takia.

34 artikla

Valituksen kohteena olevan päätöksen uudelleentarkastelu ja kumoaminen

1. Jos valitusta ei hylätä *ex parte* -menettelyssä 23 artiklan 1 kohdan nojalla, valituslautakunta toimittaa valituksen ja valituksen perusteet sisältävän kirjelmän kiistanalaisen päätöksen tehneelle viraston elimelle asetuksen (EY) N:o 207/2009 61 artiklan soveltamiseksi.
2. Jos valituksen kohteena olevan päätöksen tehnyt viraston elin päättää myöntää uudelleentarkastelun asetuksen (EY) N:o 207/2009 61 artiklan 1 kohdan nojalla, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta valituslautakunnalle.
3. Jos valituksen kohteena olevan päätöksen tehnyt viraston elin päättää käynnistää menettelyn valituksen kohteena olevan päätöksen kumoamiseksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 80 artiklan 2 kohdan nojalla, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta valituslautakunnalle tämän asetuksen 71 artiklan soveltamiseksi. Sen on myös viipymättä ilmoitettava valituslautakunnalle menettelyn lopputuloksesta.

35 artikla

Valitusten jakaminen lautakunnille ja esittelijän nimeäminen

1. Heti kun valitus on jätetty, lautakuntien puheenjohtaja jakaa asian valituslautakunnalle asetuksen (EY) N:o 207/2009 136 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitetun valituslautakuntien puheenjohtajiston vahvistamien objektiivisten perusteiden mukaisesti.
2. Kunkin valituslautakunnalle 1 kohdan nojalla jaetun asian osalta sen puheenjohtajan on nimettävä asianomaisen valituslautakunnan jäsen tai puheenjohtaja esittelijäksi.
3. Jos asia kuuluu vain yhden jäsenen toimivaltaan 36 artiklan 1 kohdan nojalla, asiaa käsittelevän valituslautakunnan on nimettävä esittelijä kyseiseksi yhdeksi jäseneksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 135 artiklan 5 kohdan nojalla.
4. Jos valituslautakunnan asiassa tekemä päätös on kumottu tai sitä on muutettu unionin yleisen tuomioistuimen tai, tapauksen mukaan, unionin tuomioistuimen lainvoimaisella päätöksellä, valituslautakuntien puheenjohtaja jakaa, tuomion noudattamiseksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 65 artiklan 6 kohdan mukaisesti, asian uudelleen tämän artiklan 1 kohdan nojalla valituslautakunnalle, jossa ei ole kumotun päätöksen antaneita jäseniä, paitsi jos asia saatetaan laajennetussa kokoonpanossa toimivan valituslautakunnan, jäljempänä 'suuri lautakunta', käsiteltäväksi tai jos kumottu päätös oli suuren lautakunnan tekemä.

5. Jos samasta päätöksestä on tehty useita valituksia, kyseiset valitukset on käsiteltävä samassa menettelyssä. Jos valituksia, joissa on mukana samoja osapuolia, jätetään sellaisia erillisiä päätöksiä vastaan, jotka koskevat samaa tavaramerkkiä tai joissa on muita yhteisiä merkityksellisiä asiasisällöllisiä tai oikeudellisia elementtejä, kyseisiä valituksia voidaan osapuolten suostumuksella käsitellä yhdistetyssä menettelyssä.

36 artikla

Vain yhden jäsenen toimivaltaan kuuluvat asiat

1. Asiaa käsittelevä valituslautakunta voi nimetä asetuksen (EY) N:o 207/2009 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhden jäsenen seuraavien päätösten tekemiseksi:

- a) edellä 23 artiklan nojalla tehtävät päätökset;
- b) valitusmenettelyn päättävät päätökset kiistanalaisen tai aikaisemman tavaramerkin peruuttamisen, hylkäämisen, poistamisen tai siitä luopumisen johdosta;
- c) valitusmenettelyn päättävät päätökset väitteen, menettämiskaatumuksen, mitättömyysvaatumuksen tai valituksen peruuttamisen johdosta;
- d) toimenpiteitä koskevat päätökset asetuksen (EY) N:o 207/2009 79 d artiklan 1 kohdan ja 80 artiklan 2 kohdan nojalla, mikäli valitusta koskevan päätöksen korjaaminen, tai tapauksen mukaan, kumoaminen koskee yhden jäsenen kokoonpanossa tehtyä päätöstä;
- e) asetuksen (EY) N:o 207/2009 81 artiklan 4 kohdan nojalla tehtävät päätökset;
- f) asetuksen (EY) N:o 207/2009 85 artiklan 3, 4 ja 7 kohdan nojalla tehtävät päätökset;
- g) päätökset, jotka koskevat *ex parte* -menettelyssä asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklassa vahvistetuilla perusteilla tehtyjä päätöksiä, jotka ovat joko ilmeisen perusteettomia tai ilmeisen perusteltuja, vastaan tehtyjä valituksia.

2. Jos kyseinen yksi jäsen katsoo, etteivät 1 kohdassa tai asetuksen (EY) N:o 207/2009 135 artiklan 5 kohdassa vahvistetut edellytykset täyty tai eivät enää täyty, kyseinen jäsen palauttaa asian kolmen jäsenen kokoonpanossa toimivaan valituslautakuntaan toimittamalla päätösluonnoksen tämän asetuksen 41 artiklan nojalla.

37 artikla

Asian saattaminen suuren lautakunnan käsiteltäväksi

1. Rajoittamatta mahdollisuutta saattaa asia suuren lautakunnan käsiteltäväksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 135 artiklan 3 kohdan nojalla valituslautakunnan on saatettava sille jaettu asia suuren lautakunnan käsiteltäväksi, jos se katsoo tarpeelliseksi poiketa suuren lautakunnan aikaisemmassa päätöksessä annetusta sovellettavan lainsäädännön tulkinnasta tai jos se toteaa, että valituslautakunnat ovat tehneet toisistaan poikkeavia päätöksiä oikeuskysymyksessä, joka saattaa vaikuttaa asian ratkaisuun.

2. Kaikissa päätöksissä saattaa valitusasiat suuren lautakunnan käsiteltäviksi on mainittava syyt, joiden vuoksi asian käsiteltäväksi saatava valituslautakunta tai, tapauksen mukaan, valituslautakuntien puheenjohtajisto katsoo sen olevan perusteltua; päätökset on ilmoitettava asian osapuolille ja julkaistava viraston virallisessa lehdessä.

3. Suuri lautakunta palauttaa asian viipymättä siihen valituslautakuntaan, jolle se alun perin oli jaettu, jos se katsoo, etteivät käsittelyn alkuperäisen siirron edellytykset täyty tai eivät enää täyty.

4. Asetuksen (EY) N:o 207/2009 128 artiklan 4 kohdan 1 alakohdan nojalla esitetty perusteltua lausuntoa oikeuskysymyksissä koskevat pyynnöt on osoitettava suurelle lautakunnalle kirjallisina, niissä on mainittava oikeuskysymys, jonka tulkintaa pyydetään, ja niissä voidaan myös mainita pääjohtajan näkemys erilaisista mahdollisista tulkinnoista sekä niiden oikeudellisista ja käytännön seurauksista. Pyyntö julkaistaan viraston virallisessa lehdessä.

5. Jos valituslautakunnan on tehtävä päätös käsiteltävänä olevassa asiassa samasta oikeuskysymyksestä, joka on jo siirretty suuren lautakunnan käsiteltäväksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 135 artiklan 3 kohdan tai 128 artiklan 4 kohdan 1 alakohdan nojalla, sen on keskeytettävä menettely väliaikaisesti, kunnes suuri lautakunta on tehnyt päätöksensä tai antanut perustellun lausuntonsa.

6. Valmistajia, tuottajia, palvelujen tarjoajia, kauppiaita tai kuluttajia edustavat ryhmät tai tahot, jotka pystyvät osoittamaan, että niillä on intressi valitusasian ratkaisussa tai suurelle lautakunnalle esitetyn perusteltua lausuntoa koskevan pyynnön ratkaisussa, voivat esittää kirjallisia huomautuksia kahden kuukauden kuluessa valitusasiaa koskevan päätöksen tai, tapauksen mukaan, perusteltua lausuntoa koskevan pyynnön julkaisemisesta viraston virallisessa lehdessä. Ne eivät ole suuressa lautakunnassa käsiteltävän asian osapuolia, ja niiden on vastattava omista kuluistaan.

38 artikla

Muutos lautakunnan kokoonpanossa

1. Jos valituslautakunnan kokoonpanoa muutetaan suullisen menettelyn jälkeen 43 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla, kaikille menettelyn osapuolille on ilmoitettava, että valituslautakunnassa on minkä tahansa osapuolen vaatimuksesta järjestettävä uusi suullinen menettely sen uudessa kokoonpanossa. Uusi suullinen menettely on järjestettävä myös, jos uusi jäsen tätä pyytää ja muut valituslautakunnan jäsenet ovat antaneet tähän suostumuksensa.

2. Valituslautakunnan uusi jäsen on sidottu kaikkiin jo tehtyihin väliaikaisiin päätöksiin samalla tavalla kuin muut jäsenet.

39 artikla

Päätöksistä neuvottelu, äänestäminen ja niiden allekirjoittaminen

1. Esittelijä antaa muille valituslautakunnan jäsenille luonnoksen tehtävästä päätöksestä ja asettaa kohtuullisen määräajan, jonka kuluessa sitä on vastustettava tai pyydettyä muutoksia.

2. Valituslautakunta kokoontuu neuvottelemaan tehtävästä päätöksestä, jos näyttää siltä, että kaikki sen jäsenet eivät ole asiasta samaa mieltä. Neuvotteluihin osallistuvat ainoastaan lautakunnan jäsenet; valituslautakunnan puheenjohtaja voi kuitenkin antaa muille virkamiehille, kuten kirjaajalle tai tulkeille, valtuudet osallistua. Neuvottelut ovat salaisia ja pysyvät sellaisina.

3. Valituslautakunnan jäsenten välisissä neuvotteluissa esittelijän kanta kuullaan ensimmäisenä, ja jos esittelijä ei ole puheenjohtaja, puheenjohtajan kanta kuullaan viimeisenä.

4. Jos äänestäminen on tarpeen, äänestys toteutetaan samassa järjestyksessä, paitsi että puheenjohtaja äänestää aina viimeisenä. Äänestyksestä pidättäytyminen ei ole sallittua.

5. Kaikki päätöksen tekemiseen osallistuvat valituslautakunnan jäsenet allekirjoittavat päätöksen. Jos valituslautakunta on kuitenkin jo tehnyt lopullisen päätöksen ja joku jäsenistä on estynyt, kyseistä jäsentä ei saa korvata ja puheenjohtaja allekirjoittaa päätöksen jäsenen puolesta. Jos puheenjohtaja on estynyt, 43 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetty valituslautakunnan virkaiältään vanhin jäsen allekirjoittaa päätöksen puheenjohtajan puolesta.

6. Edellä 1–5 kohtaa ei sovelleta, jos päätös aiotaan tehdä yhden jäsenen kokoonpanossa asetuksen (EY) N:o 207/2009 135 artiklan 2 kohdan ja tämän asetuksen 36 artiklan 1 kohdan nojalla. Tällöin päätöksen allekirjoittaa asianomainen yksi jäsen.

40 artikla

Valituslautakunnan puheenjohtaja

Puheenjohtaja johtaa puhetta valituslautakunnassa ja hänellä on seuraavat tehtävät:

- a) nimittää valituslautakunnan jäsen tai itsensä esittelijäksi kussakin asianomaiselle valituslautakunnalle jaetussa asiassa 35 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

- b) nimittää valituslautakunnan puolesta esittelijä yhden jäsenen kokoonpanossa toimivaksi jäseneksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 135 artiklan 2 kohdan nojalla;
- c) pyytää valituslautakuntaa päättämään valituksen tutkittavaksi ottamisesta tämän asetuksen 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- d) johtaa esittelijän suorittamaa asian alustavaa tutkimista tämän asetuksen 41 artiklan mukaisesti;
- e) johtaa puhetta ja allekirjoittaa pöytäkirjan suullisesta menettelystä ja todisteiden vastaanottamisesta.

41 artikla

Valituslautakunnan esittelijä

1. Esittelijä tekee alustavan tutkimuksen esittelijän hoidettavaksi annetusta valituksesta, valmistelee asian valituslautakunnan tutkimusta ja neuvottelua varten ja laatii valituslautakunnan päätöksen.
2. Tätä varten esittelijällä on tarpeen mukaan ja valituslautakunnan puheenjohtajan ohjauksessa seuraavat tehtävät:
 - a) kehottaa osapuolia toimittamaan huomautuksia asetuksen (EY) N:o 207/2009 63 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - b) päättää määräaikojen pidentämistä koskevista pyynnöistä ja, tapauksen mukaan, asettaa tämän asetuksen 24 artiklan 1 kohdassa, 25 artiklan 5 kohdassa ja 26 artiklassa tarkoitettuja määräaikoja sekä päättää 71 artiklan nojalla tehdyistä väliaikaisista keskeytyksistä;
 - c) valmistelee tiedonannot 28 artiklan mukaisesti sekä suullisen kuulemisen;
 - d) allekirjoittaa pöytäkirjan suullisesta menettelystä ja todisteiden vastaanottamisesta.

42 artikla

Kirjaamo

1. Valituslautakuntaan perustetaan kirjaamo. Se vastaa kaikkien valituslautakuntien menettelyihin liittyvien asiakirjojen vastaanottamisesta, lähettämisestä, säilyttämisestä ja tiedoksiantamisesta sekä tarvittavien asiakirja-aineistojen kokoamisesta.
2. Kirjaamoja johtaa kirjaaja. Kirjaaja huolehtii tässä artiklassa tarkoitetuista tehtävistä valituslautakuntien puheenjohtajan alaisuudessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan säännöksiä.
3. Kirjaaja huolehtii siitä, että kaikkia niitä muotovaatimuksia ja määräaikoja noudatetaan, jotka vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 207/2009, tässä asetuksessa tai päätöksissä, jotka valituslautakuntien puheenjohtajisto tekee asetuksen (EY) N:o 207/2009 136 artiklan 4 kohdan c ja d alakohdan mukaisesti. Tätä varten kirjaajalla on seuraavat tehtävät:
 - a) allekirjoittaa valituslautakuntien valituksia koskevat päätökset;
 - b) pitää pöytäkirjaa suullisesta menettelystä sekä todisteiden vastaanottamisesta ja allekirjoittaa ne.
 - c) antaa joko omasta aloitteestaan tai valituslautakunnan pyynnöstä valituslautakunnalle perusteltuja lausuntoja menettely- ja muotovaatimuksista sekä epäselvyyksistä tämän asetuksen 23 artiklan 2 kohdan nojalla;
 - d) toimittaa tämän asetuksen 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti valitus kiistanalaisen päätöksen tehneelle viraston elimelle;
 - e) määrää valituslautakunnan puolesta valitusmaksun palauttamisesta 33 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

4. Kirjaajalla on valituslautakuntien puheenjohtajan valtuutuksella seuraavat tehtävät:
 - a) jakaa asiat 35 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti;
 - b) panna täytäntöön asetuksen (EY) N:o 207/2009 136 artiklan 4 kohdan b alakohdan nojalla valituslautakuntien puheenjohtajiston päätökset, jotka koskevat menettelyjen kulkua valituslautakunnissa.
5. Kirjaaja voi valituslautakuntien puheenjohtajan ehdotuksesta tehdyllä valituslautakuntien puheenjohtajiston valtuutuksella suorittaa muita tehtäviä, jotka liittyvät valitusmenettelyjen kulkuun valituslautakunnissa ja niiden työn organisointiin.
6. Kirjaaja voi siirtää tässä artikkelissa tarkoitettuja tehtäviä kirjaamon jäsenelle.
7. Jos kirjaaja on estynyt 43 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla tai jos kirjaajan virka on avoinna, valituslautakuntien puheenjohtaja nimeää yhden kirjaamon jäsenen hoitamaan kirjaajan tehtäviä kirjaajan poissaollessa.
8. Kirjaamon jäseniä hallinnoi kirjaaja.

43 artikla

Jäsenten ja puheenjohtajien virkaikäjärjestys ja korvaaminen

1. Puheenjohtajien ja jäsenten virkaikä lasketaan ajankohdasta, jona he ovat ryhtyneet hoitamaan tehtäväänsä, siten kuin se on määritelty nimitysasiakirjassa, tai, jos tämä ei ole mahdollista, siten kuin hallintoneuvosto on sen vahvistanut. Tehtävässään yhtä kauan olleiden henkilöiden kesken virkaikäjärjestys määräytyy iän perusteella. Puheenjohtajat ja jäsenet, joiden toimikausi on uusittu, säilyttävät aikaisemman paikkansa virkaikäjärjestyksessä.
2. Jos valituslautakunnan puheenjohtaja on estynyt, kyseinen puheenjohtaja on korvattava 1 kohdan mukaisesti määritetyn virkaiän perusteella kyseisen valituslautakunnan virkaiältään vanhimalla jäsenellä tai, jos kyseisen valituslautakunnan jäsentä ei ole käytettävissä, muiden valituslautakuntien virkaiältään vanhimalla jäsenellä.
3. Jos valituslautakunnan jäsen on estynyt, kyseinen jäsen on korvattava 1 kohdan mukaisesti määritetyn virkaiän perusteella kyseisen valituslautakunnan virkaiältään vanhimalla jäsenellä tai, jos kyseisen valituslautakunnan jäsentä ei ole käytettävissä, muiden valituslautakuntien virkaiältään vanhimalla jäsenellä.
4. Sovellettaessa 2 ja 3 kohtaa valituslautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten katsotaan olevan estyneitä loman, sairauden, väistämättömien sitoumusten ja esteellisyyden vuoksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 137 artiklan ja tämän asetuksen 35 artiklan 4 kohdan nojalla. Puheenjohtajan on katsottava olevan estynyt myös silloin, kun kyseinen puheenjohtaja toimii väliaikaisesti valituslautakuntien puheenjohtajana tämän asetuksen 47 artiklan 2 kohdan nojalla. Jos puheenjohtajan tai jäsenen virka on avoinna, heidän tehtäviään on hoidettava väliaikaisesti tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen korvaamista koskevien säännösten nojalla.
5. Jäsenen, joka katsoo olevansa estynyt, on viipymättä ilmoitettava tästä asianomaisen valituslautakunnan puheenjohtajalle. Puheenjohtajan, joka katsoo olevansa estynyt, on viipymättä ilmoitettava asiasta samanaikaisesti sekä 2 kohdan mukaisesti määritetylle puheenjohtajan sijaiselle että valituslautakuntien puheenjohtajalle.

44 artikla

Esteellisyys ja jääväminen

1. Ennen kuin valituslautakunta tekee päätöksen asetuksen (EY) N:o 207/2009 137 artiklan 4 kohdan nojalla, asianomaista puheenjohtajaa tai jäsentä pyydetään esittämään huomautuksia siitä, onko esteellisyyteen tai jäävämiseen syytä.

2. Jos valituslautakunta saa muusta lähteestä kuin asianomaiselta jäseneltä itseltään tai menettelyn osapuolelta tiedon mahdollisesta syyistä esteellisyyteen tai jääväämiseen asetuksen (EY) N:o 207/2009 137 artiklan 3 kohdan nojalla, noudatetaan asetuksen (EY) N:o 207/2009 137 artiklan 4 kohdassa vahvistettua menettelyä.

3. Käynnissä oleva menettely on keskeytettävä väliaikaisesti, kunnes on tehty päätös jatkotoimenpiteistä asetuksen (EY) N:o 207/2009 137 artiklan 4 kohdan nojalla.

45 artikla

Suuri lautakunta

1. Luettelo, joka koostuu kaikkien valituslautakuntien jäsenten paitsi valituslautakuntien puheenjohtajan ja kunkin valituslautakunnan puheenjohtajan nimistä ja jonka avulla suuren lautakunnan jäsenet valitaan vuoromenettelyä noudattaen asetuksen (EY) N:o 207/2009 136 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, laaditaan tämän asetuksen 43 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetyssä virkaikäjärjestyksessä. Jos valitus on saatettu suuren lautakunnan käsiteltäväksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 135 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla, suureen lautakuntaan on kuuluttava esittelijä, joka on nimetty ennen asian saattamista suuren lautakunnan käsiteltäväksi.

2. Asetuksen 40 artiklaa sovelletaan valituslautakuntien puheenjohtajaan, joka toimii suuren lautakunnan puheenjohtajan ominaisuudessa. Asetuksen 41 artiklaa sovelletaan suureen lautakunnan esittelijään.

3. Jos valituslautakuntien puheenjohtaja on estynyt toimimasta suuren lautakunnan puheenjohtajana, valituslautakuntien puheenjohtaja on korvattava tässä tehtävässä ja, tapauksen mukaan, suuren lautakunnan esittelijänä 43 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetyn virkaiän perusteella virkaiältään vanhimmalla valituslautakuntien puheenjohtajalla. Jos suuren lautakunnan jäsen on estynyt, kyseinen jäsen on korvattava valituslautakuntien toisella jäsenellä, joka nimetään asetuksen (EY) N:o 207/2009 136 a artiklan 2 kohdan ja tämän artiklan 1 kohdan nojalla. Asetuksen 43 artiklan 4 ja 5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

4. Suuri lautakunta ei saa neuvotella eikä äänestää asioissa eikä suullista menettelyä saa pitää suuressa lautakunnassa ellei seitsemän sen jäsenistä ole läsnä, sen puheenjohtaja ja esittelijä mukaan luettuina.

5. Asetuksen 39 artiklan 1–5 kohtaa sovelletaan neuvotteluihin ja äänestämiseen suuressa lautakunnassa. Äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.

6. Asetuksen 32 artiklaa sovelletaan suuren lautakunnan päätöksiin ja soveltuvin osin sen peruteltuihin lausuntoihin asetuksen (EY) N:o 207/2009 128 artiklan 4 kohdan l alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

46 artikla

Valituslautakuntien puheenjohtajisto

1. Valituslautakuntien puheenjohtajistolla on seuraavat tehtävät:

- a) päättää valituslautakuntien kokoonpanosta;
- b) määrittää objektiiviset kriteerit, joiden pohjalta valitusasiat jaetaan valituslautakunnille ja päättää niiden soveltamiseen liittyvistä ristiriidoista;
- c) valituslautakuntien puheenjohtajan ehdotuksesta vahvistaa valituslautakuntien menoja koskevat vaatimukset, jotta voidaan laatia viraston menoarviot;
- d) vahvistaa menettelysääntönsä;
- e) vahvistaa säännöt, jotka koskevat jäsenten esteellisyyden ja jääväämisen käsittelyä asetuksen (EY) N:o 207/2009 137 artiklan nojalla;

- f) vahvistaa kirjaamon työskentelyohjeet;
- g) toteuttaa muita toimenpiteitä voidakseen hoitaa sääntöjen antamista ja valituslautakuntien työskentelyn organisointia koskevia tehtäviä asetuksen (EY) N:o 207/2009 135 artiklan 3 kohdan a alakohdan ja 136 artiklan 4 kohdan a alakohdan nojalla.
2. Puheenjohtajisto on päätösvaltainen ainoastaan, jos vähintään kaksi kolmannes sen jäsenistä on läsnä, mukaan lukien puheenjohtajiston puheenjohtaja ja puolet valituslautakuntien puheenjohtajista niin, että tarvittaessa suoritetaan pyöritys ylöspäin. Puheenjohtajiston päätökset tehdään määräenemmistöllä. Äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.
3. Puheenjohtajiston 43 artiklan 1 kohdan, 45 artiklan 1 kohdan sekä tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan nojalla tekemät päätökset on julkaistava viraston virallisessa lehdessä.

47 artikla

Valituslautakuntien puheenjohtaja

1. Jos valituslautakuntien puheenjohtaja on estynyt 43 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla, asetuksen (EY) N:o 207/2009 136 artiklan 4 kohdan perusteella valituslautakuntien puheenjohtajalle annettuja hallinnollisia ja organisatorisia tehtäviä hoitaa tämän asetuksen 43 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetyn virkaiän perusteella virkaiältään vanhin valituslautakuntien puheenjohtaja.
2. Jos valituslautakuntien puheenjohtajan toimi on avoinna, asianomaisen puheenjohtajan tehtäviä hoitaa väliaikaisesti 43 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetyn virkaiän perusteella virkaiältään vanhin valituslautakuntien puheenjohtaja.

48 artikla

Muihin menettelyihin liittyvien säännösten sovellettavuus valitusmenettelyyn

Jollei tässä osastossa muuta säädetä, viraston sen elimen, joka on tehnyt valituksen kohteena olevan päätöksen, menettelyyn liittyviä säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin valitusmenettelyyn.

VI OSASTO

SUULLINEN MENETTELY JA TODISTEIDEN VASTAANOTTAMINEN

49 artikla

Kutsu saapua suulliseen menettelyyn

1. Osapuolet kutsutaan asetuksen (EY) N:o 207/2009 77 artiklan mukaiseen suulliseen menettelyyn ja niille huomautetaan tämän artiklan 3 kohdasta.
2. Kutsussa virasto pyytää tarvittaessa osapuolia toimittamaan kaikki merkitykselliset tiedot ja asiakirjat ennen kuulemista. Virasto voi kehottaa osapuolia keskittymään tiettyyn kysymykseen tai tiettyihin kysymyksiin suullisessa menettelyssä. Se voi myös tarjota osapuolille mahdollisuuden osallistua suulliseen menettelyyn videokokouksen välityksellä tai muiden teknisten menetelmien välityksellä.
3. Jos asianmukaisesti kutsuttu osapuoli ei saavu viraston suulliseen menettelyyn, menettelyä voidaan jatkaa ilman kyseistä osapuolta.
4. Viraston on varmistettava, että asia voidaan ratkaista suullisen menettelyn päättyessä, ellei erityisistä syistä muuta johdu.

50 artikla

Suullisen menettelyn kielet

1. Suullinen menettely on käytävä menettelykielellä, elleivät osapuolet sovi käyttävänsä jotain muuta EU:n virallista kieltä.
2. Virasto voi käyttää suullisessa menettelyssä jotain toista EU:n virallista kieltä, ja se voi pyynnöstä antaa osapuolen tehdä näin edellyttäen, että saataville voidaan asettaa simultaanitulkkaus menettelykielelle. Simultaanitulkkauksen kustannuksista vastaa pyynnön esittänyt osapuoli tai, tapauksen mukaan, virasto.

51 artikla

Osapuolten, todistajien tai asiantuntijoiden antamat suulliset todistukset ja katselmus

1. Jos virasto pitää tarpeellisena, että jokin osapuoli, todistaja tai asiantuntija antaa suullisen todistuksen tai että toimitetaan katselmus, se tekee asiassa väliaikaisen päätöksen ja ilmoittaa tavan, jolla se aikoo hankkia todisteet, asiaan liittyvät tosiseikat, jotka on todistettava, sekä kuulemisen tai katselmuksen päivämäärän, kellonajan ja paikan. Jos osapuoli pyytää todistajien tai asiantuntijoiden suullista kuulemistä, virasto vahvistaa päätöksellä määräjajan, jonka kuluessa kyseisen osapuolen on ilmoitettava virastolle todistajien tai asiantuntijoiden nimet ja osoitteet.
2. Osapuolten, todistajien tai asiantuntijoiden kutsussa saapua kuultavaksi on oltava
 - a) ote 1 kohdassa tarkoitetusta päätöksestä, jossa mainitaan määrätyn kuulemisen päivämäärä, kellonaika ja paikka sekä seikat, joista osapuolia, todistajia ja asiantuntijoita on tarkoitus kuulla;
 - b) menettelyn osapuolten nimet ja tiedot oikeuksista, joihin todistajat tai asiantuntijat voivat vedota 54 artiklan 2–5 kohdan mukaan.Kutsussa on myös tarjottava kutsutuille osapuolille mahdollisuus osallistua suulliseen menettelyyn videokokouksen välityksellä tai muiden teknisten menetelmien välityksellä.
3. Tämän asetuksen 50 artiklan 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

52 artikla

Asiantuntijoiden toimeksiannot ja lausunnot

1. Virasto päättää, missä muodossa asiantuntijan on annettava lausunto.
2. Asiantuntijalle osoitetussa toimeksiannossa on oltava
 - a) tarkka kuvaus asiantuntijan tehtävästä;
 - b) määräaika asiantuntijalausunnon antamiselle;
 - c) menettelyn osapuolten nimet;
 - d) tiedot oikeuksista, joihin asiantuntija voi vedota 54 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti.
3. Jos asiantuntija on nimetty, asiantuntijan lausunto on annettava menettelykielellä tai siihen on liitettävä käännös kyseiselle kielelle. Osapuolille toimitetaan jäljennös kaikista kirjallisista lausunnoista sekä tarvittaessa niiden käännökset.
4. Osapuolet voivat vastustaa asiantuntijan nimittämistä epäpätevyuden perusteella tai samoilla perusteilla, joilla voidaan jäädä tutkija taikka väiteosaston tai valituslautakunnan jäsen asetuksen (EY) N:o 207/2009 137 artiklan 1 ja 3 kohdan nojalla. Asiantuntijan nimeämisen vastustaminen on esitettävä menettelykielellä tai siihen on liitettävä käännös kyseiselle kielelle. Asianomainen viraston osasto päättää nimeämisen vastustamisesta.

53 artikla

Suullisen menettelyn pöytäkirja

1. Suullisesta menettelystä ja suullisten todisteiden vastaanottamisesta pidetään pöytäkirjaa, johon merkitään
 - a) sen tapauksen numero, johon suullinen menettely liittyy, ja suullisen menettelyn päivämäärä;
 - b) viraston virkamiesten, osapuolten ja heidän edustajiensa sekä läsnä olevien todistajien ja asiantuntijoiden nimet;
 - c) osapuolten huomautukset ja pyynnöt;
 - d) todisteiden antamis- tai hankintatapa;
 - e) tarvittaessa viraston määräykset tai päätökset.
2. Pöytäkirja liitetään asianomaisen EU-tavaramerkkihakemuksen tai -rekisteröinnin tiedostoon. Pöytäkirja annetaan tiedoksi osapuolille.
3. Jos suullinen menettely ja todisteiden vastaanotto virastossa tallennetaan, korvataan pöytäkirja tallenteella ja 2 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

54 artikla

Todistelukustannukset suullisessa menettelyssä

1. Virasto voi asettaa todisteiden vastaanottamisen edellytykseksi sen, että todistelua vaativa osapuoli asettaa vakuudeksi summan, joka määrätään arvioitujen kustannusten perusteella.
2. Kuultaviksi kutsutuilla ja virastossa kuulluilla todistajilla ja asiantuntijoilla on oikeus kohtuulliseen matka- ja oleskelukorvaukseen, jos tällaisia kuluja on aiheutunut. Virasto voi myöntää heille ennakkoa tällaisia kuluja varten.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun korvaukseen oikeutetut todistajat ovat oikeutettuja myös kohtuulliseen ansionmenetyskorvaukseen ja asiantuntijat työstään maksettavaan palkkioon. Korvaukset maksetaan todistajille ja asiantuntijoille, kun he ovat täyttäneet velvollisuutensa tai suorittaneet tehtävänsä, jos virasto on kutsunut todistajat ja asiantuntijat omasta aloitteestaan.
4. Edellä olevan 1, 2 ja 3 kohdan perusteella maksettavat määrät ja kuluennakot määrää pääjohtaja, ja ne julkaistaan viraston virallisessa lehdessä. Määrät lasketaan neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ⁽¹⁾ ja sen liitteessä VII vahvistetuissa unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja unionin muuta henkilöstöä koskevat palvelussuhteen ehdoissa säädetyin perustein.
5. Edellä 1–4 kohdan mukaisesti maksettavista tai maksetuista määristä vastaa
 - a) virasto, jos se on kutsunut todistajat tai asiantuntijat omasta aloitteestaan;
 - b) asianomainen osapuoli, jos se on vaatinut todistajien tai asiantuntijoiden suullista kuulemistä, jollei asetuksen (EY) N:o 207/2009 85 ja 86 artiklan sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 18 artiklan nojalla tehtävästä kulujen jakamista ja korvaamista koskevasta päätöksestä muuta johdu. Tällaisen osapuolen on korvattava mahdolliset maksetut ennakot virastolle.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68, annettu 29 päivänä helmikuuta 1968, Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta ja komission virkamiehiin väliaikaisesti sovellettavista erityistoimenpiteistä (Virkamiesten henkilöstösäännöt) (EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1).

55 artikla

Kirjallisten todisteiden tutkiminen

1. Virasto tutkii kaikki todisteet, jotka on annettu tai saatu kaikissa sen käsiteltävänä olevissa menettelyissä siinä määrin kuin on tarpeen päätöksen tekemiseksi kyseisessä asiassa.
2. Asiakirjat tai muut todisteet on sisällytettävä todisteaineistoon liitteinä ja numeroitava juoksevasti. Aineistossa on oltava hakemisto, jossa ilmoitetaan kustakin liitetystä asiakirjasta tai todisteesta seuraavat:
 - a) liitteen numero;
 - b) asiakirjan tai todisteen lyhyt kuvaus ja tarvittaessa sivujen määrä;
 - c) todistusaineiston sen sivun numero, jossa asiakirja tai todiste on mainittu.

Todistusaineiston toimittava osapuoli voi myös ilmoittaa hakemistossa, mihin asiakirjan osiin se vetoaa perusteluissaan.

3. Jos todisteaineisto tai liitteet eivät täytä 2 kohdassa asetettuja vaatimuksia, virasto voi kehottaa aineiston toimittavaa osapuolta korjaamaan puutteet viraston asettamassa määräajassa.
4. Jos puutteita ei korjata viraston asettamassa määräajassa eikä viraston edelleenkään ole mahdollista selkeästi määrittää, mihin perusteeseen tai perusteluun asiakirja tai todiste viittaa, kyseistä asiakirjaa tai todistetta ei oteta huomioon.

VII OSASTO

VIRASTON TIEDOKSIANNOT

56 artikla

Tiedoksiantoja koskevat yleiset määräykset

1. Virastossa käytävissä menettelyissä viraston tiedoksiantojen on oltava asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artiklan 2 kohdan mukaisia, ja niiden on koostuttava tiedoksi annettavan asiakirjan lähettämisestä asianomaisille osapuolille. Lähettäminen voi tapahtua tarjoamalla sähköinen pääsy asianomaiseen asiakirjaan.
2. Tiedoksiannot on tehtävä jollakin seuraavista tavoista:
 - a) sähköisesti 57 artiklan mukaisesti;
 - b) postitse tai lähettipalvelun välityksellä 58 artiklan mukaisesti;
 - c) julkisella kuulutuksella 59 artiklan mukaisesti.
3. Jos vastaanottaja on antanut yhteystiedot sähköisesti tapahtuvaa viestintää varten, virasto voi valita toteuttaako se tiedoksi antamisen näillä välineillä vai postitse tai lähettipalvelun välityksellä.

57 artikla

Sähköiset tiedoksiannot

1. Sähköinen tiedoksi antaminen kattaa lähettämisen linjoja, radioyhteyttä, optisia tai muita elektromagneettisia välineitä käyttäen, mukaan lukien internet.
2. Pääjohtaja määrittää yksityiskohdat, jotka koskevat käytettäviä erityisiä sähköisiä keinoja, sitä, miten sähköisiä välineitä käytetään, ja sähköistä tiedoksi antamista koskevat määräajat.

58 artikla

Tiedoksiannot postitse tai lähettipalvelun välityksellä

1. Sen estämättä, mitä 56 artiklan 3 kohdassa säädetään, päätökset, joihin liittyy määräaika valittamista varten, kutsut saapua kuultavaksi ja muut pääjohtajan määrittämät asiakirjat annetaan tiedoksi lähettipalvelun välityksellä tai kirjatulla kirjeellä, kummassakin tapauksessa saantitodistuksella varustettuna. Kaikki muut tiedoksiannot lähetetään joko lähettipalvelun kautta tai kirjattuna kirjeenä saantitodistuksen kanssa tai ilman, taikka tavallisena kirjeenä.
2. Sen estämättä, mitä 56 artiklan 3 kohdassa säädetään, sellaisille vastaanottajille, joilla ei ole kotipaikkaa, päätoimipaikkaa eikä todellista ja toiminnassa olevaa teollista tai kaupallista liikettä Euroopan talousalueella ja jotka eivät ole nimenneet edustajaa, kuten asetuksen (EY) N:o 207/2009 92 artiklan 2 kohdassa edellytetään, tiedoksi annettava asiakirja lähetetään tavallisena kirjeenä.
3. Jos tiedoksianto lähetetään lähettipalvelun välityksellä tai kirjattuna kirjeenä, saantitodistuksella varustettuna tai ilman, sitä pidetään toimitettuna vastaanottajalle kymmenentenä päivänä postituksesta, paitsi jos kirje ei ole saapunut vastaanottajalle tai se on saapunut vastaanottajalle myöhemmin. Epäselvissä tapauksissa viraston on osoitettava, että kirje on saapunut määränpäähänsä, tai, tapauksen mukaan, minä päivänä se on toimitettu vastaanottajalle.
4. Tiedoksi antamista lähettipalvelun välityksellä tai kirjatulla kirjeellä pidetään suoritettuna, vaikka vastaanottaja kieltäytyisi ottamasta kirjettä vastaan.
5. Tavallisessa postissa lähetettyä tiedonantoa pidetään annettuna kymmenentenä päivänä sen postituksesta.

59 artikla

Julkinen tiedoksianto julkisella kuulutuksella

Jos vastaanottajan osoitetta ei saada selville tai jos 56 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukainen tiedoksi antaminen osoittautuu mahdottomaksi vähintään yhden yrityksen jälkeen, se toteutetaan julkisella kuulutuksella.

60 artikla

Tiedoksiannot edustajille

1. Jos edustaja on nimetty tai jos yhteishakemuksessa ensimmäisenä mainittua hakijaa pidetään yhteisenä edustajana 73 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tiedoksianto osoitetaan kyseiselle nimetylle tai yhteiselle edustajalle.
2. Jos yksi osapuoli on nimennyt useita edustajia, tiedoksianto on suoritettava täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti. Jos useat osapuolet ovat nimenneet yhteisen edustajan, riittää, että asiakirja annetaan yhtenä kappaleena tiedoksi kyseiselle yhteiselle edustajalle.
3. Asianmukaisesti valtuutetulle edustajalle toimitetuilla viraston tiedoksiannoilla tai muilla ilmoituksilla on sama vaikutus, kuin jos ne olisi osoitettu edustetulle henkilölle.

61 artikla

Puutteet tiedoksi antamisessa

Jos vastaanottaja on saanut asiakirjan eikä virasto voi osoittaa, että asiakirja on asianmukaisesti annettu tiedoksi, tai jos sen tiedoksi antamiseen liittyviä säännöksiä ei ole noudatettu, asiakirja katsotaan annetuksi tiedoksi sinä päivänä, jona asiakirja katsotaan vastaanotetuksi.

62 artikla

Asiakirjojen antaminen tiedoksi usean osapuolen tapauksissa

Osapuolten toimittamat asiakirjat annetaan muiden osapuolten tiedoksi ilman eri pyyntöä. Tiedoksi antaminen voidaan jättää tekemättä, jos asiakirja ei sisällä uusia lausumia ja asia on valmis päätettäväksi.

VIII OSASTO

KIRJALLISET TIEDONANNOT JA LOMAKKEET

63 artikla

Virastoon kirjallisesti ja muilla välineillä osoitetut tiedonannot

1. EU-tavaramerkin rekisteröimistä koskevat ja muut asetuksen (EY) N:o 207/2009 mukaiset hakemukset sekä muut virastolle osoitetut tiedonannot on toimitettava
 - a) lähettämällä tiedonanto sähköisesti, jolloin lähettäjän nimen katsotaan vastaavan allekirjoitusta;
 - b) toimittamalla kyseisen asiakirjan allekirjoitettu alkuperäiskappale virastoon postitse tai lähettipalvelun välityksellä.
2. Virastossa käytävässä menettelyssä päivää, jona virasto vastaanottaa tiedonannon, pidetään tiedonannon hakemispäivänä.
3. Jos sähköisesti vastaanotettu tiedonanto on epätäydellinen tai epäselvä tai jos virastolla on syytä epäillä lähetyksen oikeellisuutta, virasto ilmoittaa asiasta lähettäjälle ja kehottaa tätä asettamassaan määräajassa lähettämään alkuperäisen asiakirjan uudelleen tai toimittamaan sen 1 kohdan b alakohdan mukaisesti. Jos kehotukseen vastataan määräajan kuluessa, uudelleenlähetetyn asiakirjan tai alkuperäisasiakirjan vastaanottopäivänä pidetään alkuperäisen tiedonannon vastaanottopäivää. Jos puute koskee hakemispäivän määrittämistä tavaramerkin rekisteröintihakemukselle, sovelletaan kuitenkin hakemispäivää koskevia säännöksiä. Jos kehotusta ei noudateta määräajan kuluessa, ei tiedonantoa pidetä vastaanotettuna.

64 artikla

Tiedonantojen liitteet postitse tai lähettipalvelun välityksellä

1. Tiedonantojen liitteet voidaan toimittaa tietovälineillä pääjohtajan määrittämien teknisten eritelmien mukaisesti.
2. Jos osapuoli toimittaa liitteitä sisältävän tiedonannon 63 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti menettelyssä, jossa on osallisena useampi kuin yksi osapuoli, kyseisen osapuolen on toimitettava liitteistä yhtä monta jäljennöstä kuin menettelyssä on osapuolia. Liitteistä on esitettävä liiteluettelo 55 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.

65 artikla

Lomakkeet

1. Virasto asettaa maksutta julkisesti saataville verkossa täytettäviä lomakkeita seuraaviin tarkoituksiin:
 - a) EU-tavaramerkkihakemuksen tekemiseksi, ja tarvittaessa tutkimuskertomuksia koskevien pyyntöjen esittämiseksi;

- b) väitteen tekemiseksi;
 - c) menettämiskaatumuksen esittämiseksi;
 - d) EU-tavaramerkin mitättömyyttä koskevan vaatimuksen esittämiseksi tai siirron pyytämiseksi;
 - e) luovutuksen rekisteröintiä koskevan pyynnön sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 13 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetun luovutuslomakkeen tai -asiakirjan jättämiseksi;
 - f) käyttöluvan rekisteröinnin hakemiseksi;
 - g) EU-tavaramerkin uudistamisen hakemiseksi;
 - h) valituksen tekemiseksi;
 - i) edustajan valtuuttamiseksi yksilöidyllä valtuutuksella tai yleisvaltuutuksella;
 - j) kansainvälisen hakemuksen tai sitä seuraavan nimeämisen toimittamiseksi virastolle tavaramerkkien kansainvälistä rekisteröintiä koskevan, Madridin sopimukseen liittyvän, Madridissa 27 päivänä kesäkuuta 1989 tehdyn pöytäkirjan ⁽¹⁾ nojalla.
2. Virastossa käytävän menettelyn osapuolet voivat lisäksi käyttää
- a) lomakkeita, jotka on laadittu tavaramerkkilakisopimuksen mukaisesti tai teollisoikeuden suojelemista käsittelevän Pariisin liiton yleiskokouksissa annettujen suositusten perusteella;
 - b) lomakkeita, joilla on sama sisältö ja muoto kuin 1 kohdassa tarkoitetuilla lomakkeilla; poikkeuksena tästä on 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettu lomake.
3. Viraston on pidettävä edellä 1 kohdassa tarkoitettuja lomakkeita saatavilla kaikilla unionin virallisilla kielillä.

66 artikla

Edustajien antamat tiedonannot

Kaikilla asianmukaisesti valtuutetun edustajan virastolle toimittamilla tiedonannoilla on sama vaikutus, kuin jos ne olisi toimittanut edustettu henkilö.

IX OSASTO

MÄÄRÄAJAT

67 artikla

Määräaikaisten laskeminen ja pituus

1. Määräajan lasketaan alkavan asianomaisen tapahtuman jälkeisenä päivänä; tapahtuma voi olla menettelyn vaihe tai toisen määräajan päättymisen. Jos menettelyn vaihe on tiedoksianto, tapahtumana pidetään tiedoksi annetun asiakirjan vastaanottamista, jollei toisin säädetä.
2. Jos määräaika on vuosi tai tietty määrä vuosia, se päättyy asianomaisen myöhemmän vuoden siinä kuussa, jolla on sama nimi kuin tapahtuman kuukaudella ja sinä päivänä, jolla on sama numero kuin asianomaisen tapahtuman päivällä. Jos kyseisenä kuukautena ei ole saman numeroista päivää, määräaika päättyy kyseisen kuukauden viimeisenä päivänä.
3. Jos määräaika on kuukausi tai tietty määrä kuukausia, se päättyy asianomaisen myöhemmän kuukauden sinä päivänä, jolla on sama numero kuin tapahtuman päivällä. Jos kyseisenä myöhemmän kuukautena ei ole saman numeroista päivää, määräaika päättyy kyseisen kuukauden viimeisenä päivänä.

⁽¹⁾ EUVL L 296, 14.11.2003, s. 22.

4. Kun määräaika ilmaistaan yhtenä viikkona tai tiettyinä määrinä viikkoja, se päättyy asianomaisena myöhempänä viikkona sinä päivänä, jolla on sama nimi kuin tapahtuman päivällä.

68 artikla

Määräaikojen pidentäminen

Virasto voi perustellusta pyynnöstä myöntää määräajalle pidennyksen asetuksessa (EY) N:o 207/2009, täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2017/1431 tai tässä asetuksessa vahvistetut erityiset tai enimmäismääräajat huomioon ottaen. Asianomaisen osapuolen on toimitettava tällainen pyyntö ennen kyseessä olevan määräajan päättymistä. Jos osapuolia on kaksi tai useampia, virasto voi asettaa pidentämisen edellytykseksi, että muut osapuolet suostuvat siihen.

69 artikla

Määräaikojen päättymisen erikoistapauksissa

1. Jos määräaika päättyy sellaisena päivänä, jona virasto ei ole avoinna vastaanottamaan asiakirjoja, tai jos tavallista postia ei muista kuin 2 kohdassa mainituista syistä jaeta viraston sijaintipaikkaan, määräaika jatkuu ensimmäiseen sellaiseen päivään, jolloin virasto on avoinna vastaanottamaan asiakirjoja tai jolloin tavallista postia jaetaan.
2. Jos määräaika päättyy sellaisena päivänä, jona postinjakelu on yleisesti keskeytynyt jäsenvaltiossa, jossa virasto sijaitsee, tai – jos ja siinä määrin kuin pääjohtaja on sallinut tietojen lähettämisen sähköisesti asetuksen (EY) N:o 207/2009 79 b artiklan 1 kohdan mukaisesti – jona viraston yhteydet sähköisiin viestimiin ovat tosiasiallisesti keskeytyneet, määräaika jatketaan ensimmäiseen sellaiseen keskeytystä seuraavaan päivään, jona virasto on avoinna vastaanottamaan asiakirjoja ja jona tavanomaisia postilähetyksiä toimitetaan tai jona viraston yhteydet kyseisiin sähköisiin viestimiin palautuvat.

X OSASTO

PÄÄTÖKSEN KUMOAMINEN

70 artikla

Päätöksen tai rekisterimerkinnän kumoaminen

1. Jos virasto omasta aloitteestaan tai menettelyn osapuolten toimittamien tietojen perusteella katsoo, että päätös tai rekisterimerkintä on kumottava asetuksen (EY) N:o 207/2009 80 artiklan nojalla, se ilmoittaa aiotusta kumoamisesta osapuolelle, johon asia vaikuttaa.
2. Asianomaisen osapuolen on toimitettava huomautukset aiotusta kumoamisesta viraston asettamassa määräajassa.
3. Jos asianomainen osapuoli hyväksyy aiotun kumoamisen tai ei toimita huomautuksia määräajan kuluessa, virasto kumoaa päätöksen tai rekisterimerkinnän. Jos asianomainen osapuoli ei hyväksy aiottua kumoamista, virasto tekee kumoamisesta päätöksen.
4. Jos aiottu kumoaminen todennäköisesti vaikuttaa useampaan kuin yhteen osapuoleen, sovelletaan 1, 2 ja 3 kohtaa soveltuvin osin. Tällaisissa tapauksissa yhden osapuolista 3 kohdan mukaisesti jättämistä huomautuksista on aina ilmoitettava muille osapuolille ja annettava niille mahdollisuus jättää omat huomautuksensa.
5. Jos päätöksen tai rekisterimerkinnän kumoaminen vaikuttaa sellaiseen päätökseen tai rekisterimerkintään, joka on julkaistu, myös kumoaminen julkaistaan.

6. Toimivalta 1–4 kohdan nojalla tehtävässä kumoamisessa on päätöksen tehneellä osastolla tai yksiköllä.

XI OSASTO

MENETTELYN KESKEYTTÄMINEN VÄLIAIKAISESTI

71 artikla

Menettelyn keskeyttäminen väliaikaisesti

1. Väite-, menettämis-, mitättömyys- ja valitusmenettelyjen osalta toimivaltainen osasto tai valituslautakunta voi keskeyttää menettelyn väliaikaisesti
 - a) omasta aloitteestaan, jos väliaikainen keskeyttäminen on asiaan liittyvien olosuhteiden vuoksi aiheellista;
 - b) yhden osapuolen perustellusta pyynnöstä *inter partes* -menettelyssä, jos väliaikainen keskeyttäminen on asian olosuhteiden vuoksi aiheellista ottaen huomioon osapuolten edut ja menettelyn vaiheen.
2. Toimivaltaisen osaston tai valituslautakunnan on keskeytettävä menettely väliaikaisesti molempien osapuolten pyynnöstä *inter partes* -menettelyssä enintään kuuden kuukauden pituiseksi ajaksi. Väliaikaista keskeyttämistä voidaan jatkaa molempien osapuolten pyynnöstä yhteensä enintään kahden vuoden ajan.
3. Kaikki asianomaiseen menettelyyn liittyvät määräajat, lukuun ottamatta suoritettavan maksun määräaikoja, keskeytetään väliaikaisen keskeyttämisen alkamispäivästä. Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 207/2009 137 a artiklan 5 kohdan soveltamista määräaikojen laskeminen alkaa uudestaan siitä päivästä, jona menettely jatkuu.
4. Osapuolia voidaan pyytää esittämään huomautuksensa menettelyn väliaikaisesta keskeyttämisestä tai sen jatkamisesta, jos se asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella on aiheellista.

XII OSASTO

MENETTELYN KESKEYTTÄMINEN

72 artikla

Menettelyn jatkaminen

1. Jos virastossa käytävä menettely on keskeytetty asetuksen (EY) N:o 207/2009 82 a artiklan 1 kohdan nojalla, virastolle on ilmoitettava sen henkilön henkilöllisyys, jolla on valtuudet jatkaa menettelyä asetuksen (EY) N:o 207/2009 82 a artiklan 2 kohdan nojalla. Virasto ilmoittaa kyseiselle henkilölle ja asianomaisille kolmansille osapuolille, että menettelyä jatketaan viraston vahvistamasta päivämäärästä.
2. Jos virastolle ei ole ilmoitettu uuden edustajan nimeämisestä kolmen kuukauden kuluessa menettelyn keskeytyksen alkamisesta asetuksen (EY) N:o 207/2009 82 a artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla, virasto ilmoittaa EU-tavaramerkin hakijalle tai haltijalle, että
 - a) jos asetuksen (EY) N:o 207/2009 92 artiklan 2 kohtaa sovelletaan, EU-tavaramerkkihakemusta pidetään peruutettuna, jos kyseistä tietoa ei toimiteta kahden kuukauden kuluessa tämän tiedonannon tiedoksi antamisesta;
 - b) jos asetuksen (EY) N:o 207/2009 92 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta, menettelyä EU-tavaramerkin hakijan tai haltijan kanssa jatketaan siitä päivästä, jolloin tämä tiedonanto annetaan tiedoksi.
3. EU:n tavaramerkin hakijaa tai haltijaa menettelyn keskeyttämispäivänä koskevat voimassa olevat määräajat, muut kuin uudistamismaksun maksamiseen liittyvät, alkavat uudestaan siitä päivästä, jolloin menettelyä jatketaan.

XIII OSASTO

EDUSTUS

73 artikla

Yhteisen edustajan nimeäminen

1. Jos hakijoita on useampi ja EU-tavaramerkkihakemuksessa ei nimetä yhteistä edustajaa, ensimmäistä hakemuksessa nimettyä hakijaa, jolla on kotipaikka, päätoimipaikka tai todellinen ja toiminnassa oleva teollinen tai kaupallinen liike Euroopan talousalueella, tai sen edustajaa, mikäli sellainen nimetään, pidetään yhteisenä edustajana. Jos kaikki hakijat ovat velvollisia nimeämään ammattimaisen edustajan, ensimmäistä hakemuksessa nimettyä ammattimaista edustajaa pidetään yhteisenä edustajana. Sama koskee soveltuvien osin kolmansia osapuolia, jotka jättävät yhdessä väiteilmoituksen tai esittävät menettämisen- tai mitättömyysvaatimuksen, sekä EU-tavaramerkin yhteishaltijoita.

2. Jos tavaramerkki luovutetaan menettelyn aikana useammalle kuin yhdelle henkilölle eivätkä kyseiset henkilöt ole nimenneet yhteistä edustajaa, sovelletaan 1 kohtaa. Jos tällainen nimeäminen ei ole mahdollista, virasto kehottaa kyseisiä henkilöitä nimeämään yhteisen edustajan kahden kuukauden kuluessa. Jos kehotusta ei noudateta, virasto nimeää yhteisen edustajan.

74 artikla

Valtuutukset

1. Työntekijöiden, jotka edustavat luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä asetuksen (EY) N:o 207/2009 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sekä oikeusalan toimijoiden ja ammattimaisten edustajien, jotka on merkitty viraston ylläpitämään luetteloon asetuksen (EY) N:o 207/2009 93 artiklan 2 kohdan nojalla, on jätettävä virastolle allekirjoitettu valtuutus liitettäväksi asiakirja-aineistoon asetuksen (EY) N:o 207/2009 92 artiklan 3 kohdan ja 93 artiklan 1 kohdan nojalla ainoastaan, jos virasto nimenomaisesti sitä vaatii tai jos siinä menettelyssä, jossa edustaja virastossa toimii, on useita osapuolia ja toinen osapuoli nimenomaisesti pyytää sitä.

2. Jos asetuksen (EY) N:o 207/2009 92 artiklan 3 kohdan tai 93 artiklan 1 kohdan nojalla on tarpeen jättää allekirjoitettu valtuutus, tällainen valtuutus voidaan jättää millä tahansa unionin virallisella kielellä. Se voi kattaa yhden tai useamman hakemuksen tai rekisteröidyn tavaramerkin, tai se voi olla yleisvaltuutus, jolla edustajalle annetaan valtuudet toimia kaikissa virastossa käytävissä menettelyissä, joissa valtuuttaja on osapuolena.

3. Virasto asettaa määräajan, jonka kuluessa tällainen valtuutus on jätettävä. Jos valtuutusta ei jätetä määräajan kuluessa, menettelyä jatketaan edustetun henkilön kanssa. Hakemuksen tekemistä lukuun ottamatta edustajan toimenpiteitä menettelyn aikana ei katsota tehdyksi, jos edustettu henkilö ei hyväksy niitä viraston asettamassa määräajassa.

4. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan soveltuvien osin asiakirjaan, jolla valtuutus peruutetaan.

5. Edustajaa, jolla ei enää ole valtuutusta, pidetään edustajana, kunnes kyseisen edustajan valtuutuksen lopettamisesta on ilmoitettu virastolle.

6. Ellei valtuutuksessa toisin määrätä, valtuutus ei automaattisesti pääty virastoon nähden valtuuttajan kuollessa.

7. Tiedotettaessa edustajan nimeämisestä virastolle edustajan nimi ja toimipaikka on ilmoitettava täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 2 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti. Kun jo nimetty edustaja esiintyy virastossa, kyseisen edustajan on ilmoitettava viraston edustajalle antama nimi ja tunnistenumero. Jos sama osapuoli on nimennyt useita edustajia, he voivat toimia joko yhdessä tai erikseen, ellei heidän valtuutuksissaan toisin määrätä.

8. Edustajien ryhmittymän nimeämisen tai valtuutuksen katsotaan koskevan ketä tahansa edustajaa, joka toimii kyseisessä ryhmittymässä.

75 artikla

Ammattimaisten edustajien luettelon muuttaminen

1. Merkintä ammattimaisesta edustajasta poistetaan ilman eri toimenpiteitä asetuksen (EY) N:o 207/2009 93 artiklan 5 kohdan nojalla, jos
 - a) ammattimainen edustaja kuolee tai tulee oikeustoimikelvottomaksi;
 - b) ammattimainen edustaja ei ole enää Euroopan talousalueen jäsenvaltion kansalainen, jollei viraston pääjohtaja ole myöntänyt poikkeusta asetuksen (EY) N:o 207/2009 93 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti;
 - c) ammattimaisella edustajalla ei enää ole toimipaikkaa tai työpaikkaa Euroopan talousalueella;
 - d) ammattimaisella edustajalla ei enää ole asetuksen (EY) N:o 207/2009 93 artiklan 2 kohdan c alakohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua oikeutta.
2. Virasto keskeyttää väliaikaisesti ammattimaista edustajaa koskevan merkinnän voimassaolon omasta aloitteestaan, jos asetuksen (EY) N:o 207/2009 93 artiklan 2 kohdan c alakohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu edustajan oikeus edustaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeusvirastossa tai jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastossa on keskeytetty väliaikaisesti.
3. Jos poistamisen edellytyksiä ei enää ole olemassa, henkilö, jota koskeva merkintä on poistettu, merkitään uudelleen ammattimaisten edustajien luetteloon pyynnöstä, johon liitetään asetuksen (EY) N:o 207/2009 93 artiklan 3 kohdan mukainen todistus.
4. Benelux-maiden teollis- ja tekijänoikeusviraston sekä asianomaisten jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastojen on ilmoitettava virastolle viipymättä, jos ne ovat tietoisia 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista asiaan liittyvistä tapahtumista.

XIV OSASTO

TAVARAMERKKIEN KANSAINVÄLISEN REKISTERÖINNIN MENETTELYT

76 artikla

Yhteisö- ja tarkastusmerkit

1. Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 207/2009 154 artiklan soveltamista, jos unionin nimeävää kansainvälistä rekisteröintiä käsitellään EU-yhteisömerkkinä tai EU-tarkastusmerkkinä asetuksen (EY) N:o 207/2009 154 a artiklan 1 kohdan nojalla, viran puolesta annettava ilmoitus kansainvälisen rekisteröinnin suojan väliaikaisesta hylkäämisestä on annettava täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1431 33 artiklan mukaisesti myös seuraavissa tapauksissa:
 - a) jokin niistä hylkäysperusteista, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 207/2009 68 artiklan 1 tai 2 kohdassa, luettuna yhdessä mainitun artiklan 3 kohdan kanssa, tai asetuksen (EY) N:o 207/2009 74 c artiklan 1 tai 2 kohdassa, luettuna yhdessä mainitun artiklan 3 kohdan kanssa, on olemassa;
 - b) tavaramerkin käyttömääräyksiä ei ole toimitettu asetuksen (EY) N:o 207/2009 154 a artiklan 2 kohdan mukaisesti.
2. Asetuksen (EY) N:o 207/2009 71 ja 74 f artiklan nojalla annettava ilmoitus käyttömääräysten muutoksista julkaistaan Euroopan unionin tavaramerkkilehdessä.

77 artikla

Väitemenettely

1. Jos väite esitetään unionin nimeävää kansainvälistä rekisteröintiä vastaan asetuksen (EY) N:o 207/2009 156 artiklan nojalla, väiteilmoituksessa on oltava
 - a) sen kansainvälisen rekisteröinnin numero, jota vastaan väite esitetään;

- b) kansainvälisen rekisteröinnin kattamat tavarat ja palvelut, joita vastaan väite esitetään;
- c) kansainvälisen rekisteröinnin haltijan nimi;
- d) tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdan b–h alakohdassa vahvistetut vaatimukset.

2. Tämän asetuksen 2 artiklan 1, 3 ja 4 kohtaa sekä 3–10 artiklaa sovelletaan unionin nimeäviin kansainvälisiin rekisteröinteihin liittyviin väitemenettelyihin seuraavin edellytyksin:

- a) viittauksella EU-tavaramerkkihakemukseen tarkoitetaan viittausta kansainväliseen rekisteröintiin;
- b) viittauksella EU-tavaramerkkihakemuksen peruuttamiseen tarkoitetaan viittausta kansainvälisestä rekisteröinnistä luopumiseen unionin osalta;
- c) viittauksella hakijaan tarkoitetaan viittausta kansainvälisen rekisteröinnin haltijaan.

3. Jos väiteilmoitus jätetään ennen asetuksen (EY) N:o 207/2009 156 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhden kuukauden mittaisen ajanjakson päättymistä, väiteilmoitus katsotaan jätetyksi kyseisen yhden kuukauden määräajan päättymisen jälkeisenä ensimmäisenä päivänä.

4. Jos kansainvälisen rekisteröinnin haltijan on oltava edustettuna viraston menettelyssä asetuksen (EY) N:o 207/2009 92 artiklan 2 kohdan nojalla eikä kansainvälisen rekisteröinnin haltija ole vielä nimennyt asetuksen (EY) N:o 207/2009 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua edustajaa, tämän asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisen väitetiedoksiannon kansainvälisen rekisteröinnin haltijalle on sisällettävä pyyntö asetuksen (EY) N:o 207/2009 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun edustajan nimeämiseksi kahden kuukauden määräajassa kyseisen tiedonannon tiedoksiantamispäivästä.

Jos kansainvälisen rekisteröinnin haltija ei nimeä edustajaa kyseisessä määräajassa, virasto tekee päätöksen, jolla kansainvälisen rekisteröinnin suoja hylätään.

5. Väitemenettelyä lykätään, jos suoja hylätään väliaikaisesti viran puolesta asetuksen (EY) N:o 207/2009 154 artiklan nojalla. Jos viran puolesta tehty väliaikainen hylkääminen on johtanut lopulliseen päätökseen hylätä tavaramerkin suoja, virasto ei tee päätöstä asiassa, palauttaa väitemaksun eikä tee päätöstä kustannusten jakamisesta.

78 artikla

Ilmoitus väliaikaisesta hylkäämisestä väitteen perusteella

1. Jos ilmoitus väitteestä kansainvälistä rekisteröintiä vastaan tehdään virastolle asetuksen (EY) N:o 207/2009 156 artiklan 2 kohdan nojalla tai jos väite katsotaan tehdyksi tämän asetuksen 77 artiklan 3 kohdan nojalla, virasto antaa ilmoituksen väitteeseen perustuvasta suojan väliaikaisesta hylkäämisestä Maailman henkisen omaisuuden järjestön kansainväliselle toimistolle, jäljempänä 'kansainvälinen toimisto'.

2. Ilmoituksessa väitteeseen perustuvasta suojan väliaikaisesta hylkäämisestä on oltava

- a) kansainvälisen rekisteröinnin numero;
- b) maininta siitä, että hylkääminen perustuu tehtyyn väitteeseen, ja viittaus asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan säännöksiin, joihin väite perustuu;
- c) väitteentekijän nimi ja osoite.

3. Jos väite perustuu tavaramerkkiä koskevaan hakemukseen tai rekisteröintiin, 2 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) hakemispäivä, rekisteröintipäivä ja mahdollinen etuoikeuspäivä;
- b) hakemusnumero, ja rekisteröintinumero, jos se on eri;

c) haltijan nimi ja osoite;

d) tavaramerkin kuvaus;

e) luettelo tavaroista tai palveluista, joihin väite perustuu.

4. Jos väliaikainen hylkääminen koskee ainoastaan osaa tavaroista tai palveluista, 2 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa on mainittava asianomaiset tavarat tai palvelut.

5. Virasto ilmoittaa kansainväliselle toimistolle seuraavaa:

a) jos väliaikainen hylkääminen on peruutettu väitemenettelyn tuloksena, sen seikan, että tavaramerkki on suojattu unionissa;

b) jos tavaramerkin suojan hylkäämispäätöksestä on tullut lopullinen asetuksen (EY) N:o 207/2009 58 artiklan mukaisen valituksen tai asetuksen (EY) N:o 207/2009 65 artiklan mukaisen kanteen nojalla, sen seikan, että tavaramerkin suoja on hylätty unionissa;

c) jos b alakohdassa tarkoitettu hylkääminen koskee ainoastaan osaa tavaroista tai palveluista, ne tavarat tai palvelut, joita varten tavaramerkki on suojattu unionissa.

6. Jos yhtä kansainvälistä rekisteröintiä kohti on tehty useampi kuin yksi väliaikainen hylkääminen asetuksen (EY) N:o 207/2009 154 artiklan 2 kohdan tai tämän artiklan 1 kohdan nojalla, tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen on koskettava tavaramerkin suojan täydellistä tai osittaista hylkäämistä asetuksen (EY) N:o 207/2009 artiklan 154 ja 156 nojalla.

79 artikla

Suojan myöntämistä koskeva ilmoitus

1. Jos virasto ei ole antanut viran puolesta ilmoitusta väliaikaisesta hylkäämisestä asetuksen (EY) N:o 207/2009 154 artiklan nojalla eikä se ole vastaanottanut väitettä asetuksen (EY) N:o 207/2009 156 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun väiteajan kuluessa eikä antanut viran puolesta väliaikaista hylkäämistä koskevaa ilmoitusta kolmannen osapuolen huomautusten johdosta, virasto lähettää suojan myöntämisestä kansainväliselle toimistolle ilmoituksen, josta käy ilmi, että tavaramerkki on suojattu unionissa.

2. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 207/2009 151 artiklan 2 kohtaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla ilmoituksella suojan myöntämisestä on sama vaikutus kuin viraston ilmoituksella, että hylkäämisilmoitus on peruutettu.

XV OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

80 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (EY) N:o 2868/95 ja (EY) N:o 216/96. Niitä kuitenkin sovelletaan meneillään oleviin menettelyihin edelleen siihen saakka, että menettelyt on saatu päätökseen silloin, kun tätä asetusta ei sovelleta sen 81 artiklan mukaisesti.

81 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetusta tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

2. Sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2017 seuraavin poikkeuksin:
- a) 2–6 artiklaa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää jätettyihin väiteilmoituksiin;
 - b) 7 ja 8 artiklaa ei sovelleta väitemenettelyihin, joiden kontradiktorinen osa on alkanut ennen edellä mainittua päivämäärää;
 - c) 9 artiklaa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää tehtyihin väliaikaisiin keskeytyksiin;
 - d) 10 artiklaa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää esitettyihin käytön todistamista koskeviin pyyntöihin;
 - e) III osastoa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää esitettyihin muutospyyntöihin;
 - f) 12–15 artiklaa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää esitettyihin menettämisen tai mitättömyysvaatimuksiin tai siirtopyyntöihin;
 - g) 16 ja 17 artiklaa ei sovelleta menettelyihin, joiden kontradiktorinen osa on alkanut ennen edellä mainittua päivämäärää;
 - h) 18 artiklaa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää tehtyihin väliaikaisiin keskeytyksiin;
 - i) 19 artiklaa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää esitettyihin käytön todistamista koskeviin pyyntöihin;
 - j) V osastoa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää jätettyihin valituksiin;
 - k) sen VI osastoa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää aloitettuihin suullisiin menettelyihin eikä kirjallisiin todisteisiin, joiden esittämisaika on alkanut ennen kyseistä päivämäärää;
 - l) VII osastoa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää tehtyihin tiedoksiantoihin;
 - m) VIII osastoa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää vastaanotettuihin tiedonantoihin ja saataville asetettuihin lomakkeisiin;
 - n) IX osastoa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää asetettuihin määräaikoihin;
 - o) X osastoa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää tehtyihin päätösten kumoamisiin tai rekisterimerkintöihin;
 - p) XI osastoa ei sovelleta väliaikaisiin keskeytyksiin, joita osapuolet ovat pyytäneet tai jotka virasto on määrännyt ennen edellä mainittua päivämäärää;
 - q) XII osastoa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää keskeytettyihin menettelyihin;
 - r) 73 artiklaa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää vastaanotettuihin EU-tavaramerkkihakemuksiin;
 - s) 74 artiklaa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää nimitettyihin edustajiin;
 - t) 75 artiklaa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää ammattimaisten edustajien luetteloon tehtyihin merkintöihin;
 - u) XIV osastoa ei sovelleta ennen edellä mainittua päivämäärää tehtyihin EU-tavaramerkin nimeämisiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä toukokuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER